VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS (Contd.)

20—Education—Rs. 16,98,232 (Contd.)

Motion No. 61 (Contd.)

മിസ്റ്റർ പി. സി. വക്കി (*Ernakulam North*).— സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു. ഇക്കാലത്തു കുറച്ചെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിരിക്കുന്നതു് പല പ്രകാരത്തിലും ഉപകാരപ്രദമാണു്. മലയാളം സ്കൂളിൽ നാലാംക്ലാസുവരെ പഠിച്ചു ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടുന്നവരുടേയും ഇംഗ്ലീഷിൽ അഭ്യസനം സിദ്ധിച്ചു ഉപജീവനമാർഗ്ഗം അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെയും വിജയങ്ങൾ തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഒരു റിക്ഷാവാലയ്ക്കുകൂടി ഇംഗ്ലീഷിൽ ഏതാനും വാക്കുകൾ പഠിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഉപകാരപ്രദമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എതുത്തു സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ കുറെനാളത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് അഭ്യസനത്തിൽ വേസ്റ്റേജ് ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ പറയുന്നതു് ഇംഗ്ലീഷ് അഭ്യസനം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് വേസ്റ്റേജിനു ഇടയാകുന്നതു് എന്നാണു്. മലയാളം സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ മിക്കവരും സ്കൂൾ ഫൈനൽ പാസായിട്ടുള്ളവരായിരിക്കും. അവർക്കു ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം തീരെ കുറവാണു്. ഇതിൽ രണ്ടു ദോഷങ്ങളാണുള്ളതു്. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു് അദ്ധ്യാപക ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചതിനുശേഷം ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ല എന്നു വരുന്നതു് ഒരു വേസ്റ്റേജ്; ഇംഗ്ലീഷ് കുറച്ചെങ്കിലും പഠിച്ചിരിക്കുന്നവർ ഏതെങ്കിലും തൊഴിലിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങളെല്ലാം മലയാളം മാത്രം പഠിച്ചു് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള നിർബന്ധത്തിന്റെ ദോഷഫലം വേറൊരു വേസ്റ്റേജ്. ഇംഗ്ലീഷ് പ്രൈമറിക്ലാസിൽ പഠിച്ചു ഓരോ തൊഴിലുകളിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളവരേയും മലയാളംമാത്രം പഠിച്ചു ഓരോ തൊഴിലുകളിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ജീവിതമത്സരത്തിൽ കൂടുതൽ വിജയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കാണെന്നാണു് എന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽനിന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതു്. എറണാകുളത്തു് ഒരു അനാഥശാല ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഏതാനും കുട്ടികളെ മലയാളംമാത്രം പഠിപ്പിക്കുകയും ഏതാനും കുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവന്നിരുന്നു. അവരുടെ പിൽക്കാല ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു് ഞാൻ അന്വേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു് മലയാളം പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരേക്കാൾ പല നിലയിലും പലവിധത്തിലും വിജയം നേടുവാനും ഉപജീവനമാർഗ്ഗം സമ്പാദിക്കുവാനും സാധിച്ചതായിട്ടാണു് അറിവു കിട്ടിയതു്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ (*Pazhayannur*).— നാലുക്ലാസുവരെ പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ പി. സി. വക്കി (*Ernakulam North*).— അതെ. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിരുന്നവരിൽ ചിലർ ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെൻറു പ്രസ്സിൽ ജോലിചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവർക്കു ആദ്യം കഷ്ടിച്ചു ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരങ്ങൾ മാത്രമെ നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവർ പ്രസ്സിൽ പ്രവേശിച്ചതിനു ശേഷം നാ-ം ർ-ം ശ്രുപാവീതം പ്രതിഫലം വാങ്ങിവരുന്നുണ്ട്. മലയാള ഭാഷയിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുവാനും എഴുതുവാനും നല്ലവണ്ണം കഴിയുമെന്നിരുന്നാലും ഒരു ശിപായി ജോലിക്കുകൂടി അപേക്ഷ അയച്ചാൽ ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാവുന്നവനു മുൻഗണന ലഭിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ ഒരു വിദേശഭാഷയാണ്. നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയോടാണ് കൂറെക്കൂടി താല്പര്യം നമുക്കു വേണ്ടതു് എന്നു വരികിലും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിലെന്നല്ല ലോകത്തിൽ ഒട്ടുക്ക് മിക്കവാറും ഒരു പൊതുഭാഷയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷിൽ സ്വല്പമെങ്കിലും പരിചയം സിദ്ധിക്കുവാൻവേണ്ടി നാലുക്ലാസുവരെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുവാനുള്ള അവസരം കുട്ടികൾക്കു നൽകുന്നതായാൽ അതു് അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ വളരെ പ്രയോജനപ്രദമാകുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

തിരുവിതാംകൂറിലെ മലയാള പഠനത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായല്ലൊ. അവിടെ ഏഴാം ക്ലാസുവരെ പഠിച്ചു ഭാഷാപാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചവരും സംസ്കൃതത്തിൽ വ്യുല്പത്തിയുള്ളവരുമായ പല ആളുകളേയും ഞാൻ അറിയും. എന്തെങ്കിലും ഒരു തൊഴിലിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പല വിഷമതകളും അവക്കനുഭവപ്പെടുന്നു. തൊഴിലന്വേഷിച്ചു നടന്നു അവർ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു ശിപായിയുടെ ജോലിക്കുപോലും സംസ്കൃതപാണ്ഡിത്യവും, മലയാളഭാഷാ പാണ്ഡിത്യവും മാത്രം ഈ കാലസ്ഥിതിക്കു പോരാ. ആ തരക്കാരും ഇംഗ്ലീഷ് കുറെയെങ്കിലും പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരുംകൂടി ഒരു ജോലി കിട്ടാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അക്കായിരിക്കും വിജയം സിദ്ധിക്കുകയെന്നു ഞാൻ പറയണമോ?

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡയറക്ടർ അവർകൾ പറയുകയുണ്ടായി ഏതോ ചില വിഷയങ്ങളെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടെന്നു്. നാലു വർഷക്കാലത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് അഭ്യസനം കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റിയും പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്ന മറ്റു വിഷയങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റിയും ആലോചിച്ചാൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യസനമാണ് കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമായിട്ടുള്ളതെന്നു കാണാം. അതുകയാൽ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

* **Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*).—Mr. President, Sir, in reply to the questions yesterday at the time of introducing this cut motion I made the position

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the Government fairly clear. If I may be allowed to repeat for the sake of re-calling to memory what transpired yesterday I have stated that this question is one which was raised by the Retrenchment Committee and it is now engaging the attention of the Government. While I said on behalf of Government that this proposition will receive very early consideration I said I cannot on behalf of Government give any promise that it can be accepted without further consideration. There are one or two points which I should like to make quite clear to this House why an immediate decision is not possible for Government. As I said yesterday there was a time when most of our schools were Anglo-vernacular and it was after the searching inquiry by Mr. Pope the Special Educational officer, that we started purely Vernacular Schools. So there was a time when there were Anglo-vernacular schools as a rule and this Vernacularisation of elementary education was itself a reform carried out at the instance of the Special officer.

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram).*—What were the reasons?

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—One of the reasons given by Mr. Pope was that we had not at the time an adequate supply of suitably trained teachers. There were other reasons also. Now the fact that we have accepted the present system as a reform shows that further change must come only as a result of further deliberation. That is why I said that an immediate decision cannot be taken this afternoon.

Further, Sir, in respect of the large majority of Vernacular schools it may be said without fear of contradiction that they are trying to give a type of education which is complete in itself. In other words primary education as conceived by the latest experts and as conceived by the agriculturists is not a stage in education but a system of education complete in itself.

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram).*—We do not want them to remain like that.

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—No one is going to create any barrier. Even if a child wants to study further than the primary classes he must receive an education which is to some extent sufficient. Primary education should, in other words, be conceived as not a stage in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

educational ladder; it must be both comprehensive and relatively complete. It is accepted all over the world. The whole of the English Elementary education system is based upon this idea that elementary education being as it were the primary need should also be complete in itself. If that is so, it should be inevitable that we should continue to have primary schools which are self-sufficient and others which are contributory to secondary education. Primary classes as contributory to secondary classes must certainly continue. That is why fees cannot be completely abolished. Fees can be abolished only in respect of elementary schools and not in primary departments of High Schools. And it was on the basis of that that I stated that the loss in the shape of receipts will come to about Rs. 10,000.

There is also another objection. That is the question of foreign language. Most of the foreign countries are trying to give up the introduction of a foreign language. Whatever may be the intrinsic value of English no one ever questioned that the English language has a most splendid literature. I am not questioning the value of the English language as a medium of conversation or intercourse between man and man. I am saying that the introduction of a foreign language is beset with many difficulties because before a child gets to know the structure and the use of his own language completely, if you are going to burden his curriculum with additional difficulties it may not be a reform in the right direction.

Dr. A. R. Menon (*Pallippuram*).—English is now taught in certain schools.

Rao Sahib I. N. Menon (*Director of Public Instruction*).—But there may not be other subjects which are now taught in purely vernacular schools. Primary education is contributory to secondary education in these cases. But primary education in the countryside is a form of education which is or which ought to be complete in itself. There are certain difficulties which may be only apparent. At any rate there are certain obvious questions which have to be considered before Government gives a final decision on the subject. The question has been mooted by the report of the Retrenchment Committee and it is bound to engage the attention of Government and I would assure the House that the trend of discussion to-day will certainly influence the decision of Government to the extent to which it is possible.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

* **Mr. P. Kumaran Ezhuthassan** *(Wadakkancheri).*—Sir, I do not think that much has emerged from the discussion which calls for a reply. One thing however has to be replied and that is this. My Hon'ble friend, the Member for Kunnamkulam, opposed this cut with a reluctance but at the same time with a force that calls for some reply. The point of the opposition was that this is the very fundamental principle underlying the introduction of compulsory primary education for which the party to which he belongs has been fighting and has obtained a defeat once. But at the same time it has not stopped making attempts in that direction. That being the position advanced by my Hon'ble friend for opposing this it calls for a reply. His statement was to this effect that the position taken up by this motion causes wastage in primary education. I am afraid my friend has misunderstood the true import of the expression wastage in primary education as understood by educationists all the world over. Wastage in primary education which is advanced as an important argument for introduction of compulsory education is not the wastage that the Hon'ble Member has told us yesterday. That wastage which is spoken of as the very reason or perhaps at least one of the important reasons for introducing compulsion—that wastage is the wastage caused by children of the school going age of the primary classes not being forced to be there for all the years of primary education. In other words if a boy or a girl enters the lowest class in the primary school and then leaves it off at the end of the first class or the second class or even the third class without finishing the whole course of education, that is understood as wastage. It is to prevent that that compulsion is attempted to be introduced all the world over. It is this and this alone, viz., compulsory primary education, that has been considered to be the remedy for the wastage. That wastage is more or less very great in our State. I have sent up some questions to ascertain the exact extent of this wastage. But those questions unfortunately have not been answered because much labour is necessary to find that out. I hope any how my questions will be answered in the course of this session. It is that wastage that is considered to be the real wastage and that is the main reason for introducing compulsory primary education without which it cannot be checked. I am supported for this by authority. The pronouncement made last year about this time by the then Vice Chancellor of the Madras University, the present Principal of the Madras Medical College, Dr. A. Lakshmana

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Swami Mudaliar, in August last, in addressing a Madras Meeting comes to my memory. It was to this effect. Necessity for compulsion is that there is a huge wastage in education because of the fact that children for various reasons, some of them as a result of want of inclination for higher studies, some of them owing to other compelling circumstances which make them discontinue, do not undergo the whole course of education. For that compulsion and compulsion alone is the remedy. That is what has been stated by a great authority. It is that sort of wastage that has compelled the introduction of the Compulsory Primary Education Bill. That my proposal also works out a wastage is conceded by me in this way. I have stated when I opened the debate on this cut motion that there are two propositions in the motion. The one is that English Primary Schools as such distinct from the primary section of the High Schools to which the Director was making pointed reference may be abolished. That is the first part of my cut. The second is that English may be taught in all Primary Schools where it is not taught now. With regard to that latter portion, i. e. English be taught in all Primary Schools. I can concede that the argument of wastage will also go in this way. As the Hon'ble the Director of Public Instruction just now mentioned, Primary Education in rural areas must be of a type which is more comprehensive and complete in itself to meet local needs. With that view the amount of time spent upon imparting instructions in English in the Primary classes may probably be considered to be a wastage because that time may with advantage be utilised for instructions in Vernacular on very useful subjects which are not now taught in the Schools or for intensifying the instructions which are now given. In that sense the time that is taken for instruction in English may be considered to be a wastage. But that does not affect the issue here. So long as compulsion is not introduced and is not accepted by the Government I submit that in all Vernacular Schools English also should be taught for which the difficulties that once existed have all been wiped out as is conceded by the Director himself. The main difficulty pointed out by the Director was want of hands. Now all the teachers in our Primary Schools being S. S. L. Cs there is no difficulty of hands to teach the subject. That is the position as I conceive it. Now that the Government have said that they will have this matter in mind in passing orders upon the Retrenchment Committee report, I do not think that any useful purpose will be served by pressing it to a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

division. Hence I seek leave of the House to withdraw the motion.

Motion was, by leave, withdrawn.

Motion No. 62.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Urakam).*—*"To reduce the allotment of Rs. 16,194 for Establishment by Re. 1. The delay in printing and publishing text books for Schools by Government".*

Sir, the question of text books for Schools is one that has been discussed in this House from its very inception. I remember that even from the very first session of this House questions relating to the various aspects of it cropped up in one form or other. The number of books that had been used in the lower classes, the quality of the books supplied to the students, the cost of the books, the frequent changes made in prescribing books, all these were subjects that were discussed in this Council in one form or other. Committees also were appointed to investigate this question. Fresh rules were framed in pursuance of the recommendations of those Committees. A special Primary Education Committee was appointed. It also went into this question. Yet we find ourselves almost where we were. Sir, I am afraid that as regards the number of books, their number is on the increase. I think anybody who walks through the street after 9 a. m. can see the headload of books that are being carried by our little boys.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri).*—Most of them will be note books.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Urakam).*—May be. It was as a solution for remedying all these evils that we requested the Government to take up the question directly in its own hands and solve it.

The competition among the text book writers or the book dealers had much do to in bringing about this situation. These book dealers were able to influence the persons concerned in getting all sorts of books prescribed. I think it was some three years ago that the Government finally told us that they would make an attempt to do it themselves.

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—It was in 1935 August.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Urakam)*.—That is 2 years. Let us see what they have done in the last two years. Two years is a long period certainly at a time when we have an expeditious Diwan in Sir Shanmukham and what have we done? We have distributed the monopoly of two sets of books, one copy book and the other malayalam text-books among the two competitors in the field in the Cochin State. We heard the lucid statement made by the President a few days ago in this Council in answer to one of my questions. I admit that the price of copy-books has been reduced by 6 pies. The monopoly of printing and publishing it was given to one firm for the next 5 years. The price of the Malayalam text books was also reduced by 3 pies in the case of some and 6 pies in the case of others and the monopoly was given to another firm for the next 5 years. I am certain that if it had been properly advertised the Government would have been in a position to supply the copy-books at 6 pies per book that is at half the price for which they are now sold. I am also certain that if the Government had undertaken the printing and publication themselves, they would have been in a position to supply much better books at a cheaper rate. Whatever that be, the question of those two books has been settled for 5 years. The Government are not likely to go back upon the decision taken because they have already entered into a contract with those companies, by giving a sort of monopoly to them. My object, Sir, in bringing this cut motion after knowing all the facts is that there are other books which you are compelling our boys to purchase. I request you, Sir, to look into that matter immediately and print and publish those books directly by the Government. I am sure that if a proper effort is made Government will be able to reduce the number of books and reduce the cost of the books also. Sir, the money spent on the purchase of books is one of the most important items in the family budget of every one in the State, particularly the poor. It is weighing very heavily upon them. I, therefore, request you to take up this matter immediately and come to the rescue of the people who have been already hard-hit by the depression that is prevailing all over the State. With these few words, I commend this resolution for the acceptance of this House.

* **Dr. A. R. Menon** *(Pallippuram)*.—Sir, this question has been agitating in our minds for nearly 8 or 9 years. I remember that a few years ago I brought a set of copy-books to compare them with those produced by Messrs. Sundara Iyer & Sons.

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Those copy-books were those of Mr. Thomas Paul of the V. V. publishing House and I distributed all those copy-books in this House and there was not a single one who disputed the point that from every point of view the quality of the books produced by Thomas Paul is much superior than those of Sundara Iyer & Sons and remarkably enough the price put by Sundara Iyer & Sons was 6 pies more than the price put by Thomas Paul. In the matter of copy-books why should this monopoly be given to any company? Only when there is keen competition, the price would be reduced. A number of copy-books and exercise books have to be purchased by the boys during the course of the year and with a difference of 30 to 40 per cent more, the expenditure mounts up to an intolerable figure. That is how we must look at it. It is not from our point of view that the matter should be looked at but from the point of view of the humble people who starve themselves to send their children to school for study. I have not the least doubt in my mind that a matter of favouritism has been shown to this company and in spite of a good deal of reasoning in this House, I am fully convinced that it is the desire, it is the anxiety to serve the interests of this company that delayed the carrying out of the promise given on various occasions in this House. Similarly in the matter of text books—we do not mind if Government make anything out of it, for it goes to public funds—I would say that the monopoly is enjoyed by one company. Naturally we are bound to question it. One of your predecessors in this Council I openly charged with tampering the figure of 2 years into 5 years. He was occupying the place that you are occupying today, though temporarily. I may not mention the name. I made this accusation in this Council that the figure '2' was changed into '5' and nobody took me to task for that statement. What do you think of these things? You may have your own reasons. It is evident that the disinclination is due simply to safeguard the interests of one company. I want Sir, that the Government should not expose themselves to this task. Let tenders be called for printing books. Take the lowest tender. We do not want this company or that company having one name in Cochin State and another name in Calicut. This question, I think, ought to be tackled at the earliest moment, so that we may not have occasion to come here and raise our voice of protest against the inactivity of the Government.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ (*Ezhuvas North*).— സുന്ദരയ്യർ ആൻഡ് സൺസിലേക്ക എത്ര ബുക്ക കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ പി. ജെ. ജോർജ്ജ് (*Joint Secretary to Government*).— കാപ്പിപുസ്തകം മാത്രമെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ.

ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ (*Pallippuram*).— എത്ര വർഷത്തേക്കാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്?

മിസ്റ്റർ പി. ജെ. ജോർജ്ജ് (*Joint Secretary to Government*).— അഞ്ചു വർഷത്തേക്ക്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി (*Muslims*).— സർ, സ്റ്റോക്ക് സംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങൾ ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് കമ്മിറ്റി അപ്രൂവ് ചെയ്തശേഷമാണ് അച്ചടിപ്പിയ്ക്കുന്നതും, ക്ലാസിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതും. എന്നാൽ ആ പുസ്തകങ്ങൾ ഗവർമ്മെൻറ് ഏറ്റെടുത്ത് അച്ചടിപ്പിയ്ക്കണമെന്നും വില്പന നടത്തണമെന്നും പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എനിയ്ക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ഗവർമ്മെൻറ് ഏറ്റെടുത്ത വില്പന ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്, വർദ്ധിച്ചു നില്ക്കുന്ന വിലയെ ക്രമീകരിയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണെന്നാണ്. ഒരാദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഗവർമ്മെൻറ് അങ്ങിനെ ഏറ്റെടുക്കേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. പുസ്തകങ്ങളുടെ വില ക്രമീകരിയ്ക്കുവാനാണ് ഗവർമ്മെൻറ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ വില്പനചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശം വ്യാപാരികൾക്കു കൊടുക്കുകയും അവരോടു കുറഞ്ഞ വിലക്കു വില്പന ചെയ്യുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുവാനുള്ള അധികാരം ഗവർമ്മെൻറിനും ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് കമ്മിറ്റിയ്ക്കും ഉണ്ട്. ഗവർമ്മെൻറും ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് കമ്മിറ്റിയും നിർദ്ദേശിയ്ക്കുന്ന വിലയ്ക്കു വില്പനചെയ്യുവാൻ പുസ്തകക്കച്ചവടക്കാർ ഒരുക്കമുണ്ടെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അവരെതന്നെ ഏൽപിച്ചുകൂടാ എന്നാണു ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നത്. പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനും അതുസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടിയാണു ഒരു പ്രത്യേക കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് അതുസംബന്ധമായ സകല ചുമതലകളും അവർക്കുണ്ട്. അവർ പരിശോധിച്ചു സ്വീകരിയ്ക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഇന്നയിന്ന വിലയ്ക്കു വില്പന ചെയ്യുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നു നിർബന്ധം വയ്ക്കുക; അതനുസരിച്ചു അവർ വിറ്റുകൊള്ളട്ടെ. വ്യാപാരികളുടെ വ്യാപാരങ്ങളെ കവർന്നെടുത്ത് അതു ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന നയം ഗവർമ്മെൻറിന് അനൌചിത്യമായിരിയ്ക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ പുതിയ നയത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു പഴയ സമ്പ്രദായത്തിൽതന്നെ അതിനെ സ്വതന്ത്രമായി വിടണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നത്. ഒരു തവണ ഒരു കമ്പനി നാലു പുസ്തകങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവെന്നു വരികിൽ അടുത്തതവണ അതുപോലെ മറ്റൊരെങ്കിലും കമ്പനികൾക്കു കൊടുത്തു കൊള്ളണമെന്നുള്ള നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നാൽ മതി. നമ്മുടെ രാജ്യക്കാക്കാണ് ആ ആദായം കിട്ടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവർ യൂനികമ്മാരായി വന്നാൽക്കൂടിയും നമുക്കു അഭിമാനമേയു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ള്ളൂ. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകൾക്കെല്ലാം വ്യാപാരം കൊണ്ടു് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ അതു നമ്മുടെ ഗവർമ്മെൻറിനു തന്നെ ഒരു അനുഗ്രഹമാണു്.

എന്തുകൊണ്ടാണു് ഗവർമ്മെൻറു് ഈ വ്യാപാരം ഏറെറടുക്കുന്നതു്? പുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സകല ഭാരങ്ങളും ടെക്സ്റ്റ് റു ബുക്ക കമ്മിറിക്കാർതന്നെ അംഗീകരിക്കുകയും വേണ്ടവിധം പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം മൊണോപ്പൊളി കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യം വരുന്നതല്ല. പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെയുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണ കമ്പനികൾക്കായി വീതിച്ചുകൊടുത്തു് ടെക്സ്റ്റ് റു ബുക്ക കമ്മിറിയിൽനിന്നും വിലയിൽ ക്രമീകരണം വരുത്തി പബ്ലിഷ് ചെയ്യണമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ കട്ടമോഷനെ എതിർക്കുന്നു.

* **Mr. P. Kumaran Ezhuthassan** *(Wadakkancheri).*—Sir, I had no idea of intervening in this debate. But the way in which this subject is discussed and the study of certain questions that have been answered in this House on Saturday last make me to speak something. The Hon'ble Member who moved the cut is seen to have missed the point of his own cut motion. The cut motion reads like this:—"The delay in printing and publishing text books for Schools by Government". I was sorry to hear no word of delay coming in the whole course of the discussion. The position was this: He was pressing upon a theme for which he had been fighting and he had won. He was now telling us that the Government may be pleased to print and publish books, although not in a direct form of it, i. e. Government themselves printing and pubilshing them in the Government Press. Although not exactly that but some-thing like that, a substitute for it has been already done by the Government and that at the request made by my Hon'ble friend through resolutions and supported by all of us. He has won that issue on which he was speaking and on the issue that he has raised, he has not spoken. That unfortunately is the position. On the issue, absolutely no delay has been caused in printing and publishing books for the use of the school-going children this year: Questions Nos. 91, 92, 93 and 94 by the same Hon'ble friend who has moved this cut and something like a discussion that we had upon those 4 questions which forced a statement from the Hon'ble President elucidating the position thus far taken, have shown that all expedition had been shown in the matter of making the copy-books as well as the Malayalam readers available at the earliest possible moment. Absolutely there was no complaint from any corner that the

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

books have not been supplied. Now the procedure adopted by Government in entrusting certain set of books to one firm and certain books to another firm and that upon the various amounts paid by them for getting that business to be done by them, is a different question altogether. Whether the Government has done it properly or whether something better could not be conceived of are points beside the issue. My respectful submission is—during that discussion I remember to have put a broad question myself "now that the entrustment of these works is a *fait accompli* and now that you have no right to go back, at least when the present term expires would you please consider the question of finding out ways to further cheapen the cost of copy-books and if possible to further cheapen the cost of other books also" and the Government said that they would seriously consider it on the termination of the period—that no delay has been made out. I don't think that there is a case made out by my Hon'ble friend. Therefore, the best course will be, the delay having been not made out, the point will not be pressed.

Mr. A. Narayana Menon *(Vyttila).*—Sir, apart from the cheapness of books that we seek to secure there is a very important subject which we have to consider when we discuss this motion. I believe that the Government was pressed to adopt the policy of getting manuscripts written and printed at their cost, in the interests of the poor writers than in the interests of fat companies. Whether that aim has been achieved or not, I am not in a position to say. The immediate benefit has gone to some rich concerns. That we know. Have writers benefitted by this? There is the consolation that the Malayalam books that have been approved and prescribed, were written by His Highness Appan Thampuran — the most eminent Malayalam scholar in Cochin. What I would stress upon for the acceptance of this House is that since the suggestion has been made by the Hon'ble Member for Urakam that other text-books also should be published by the Government, the Government should seriously consider whether it would not be possible for them to get books written by their own men, to have them scrutinised and then to have them printed at minimum cost. Government should patronise poor authors. There is no use having people to write manuscripts depending on a mere chance and to submit them to the text-book committee for acceptance. Poor but gifted writers should not be made to undergo any such ordeal. To avoid this we should engage people to write books and when the manuscripts are ready they

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

may be got scrutinised by competent authorities; when they are scrutinised and approved, the Government may print them. That is the only solution for helping deserving poor writers. As it is, rights over manuscripts are purchased by rich publishers for a sum, as a consequence of which the authors do not make anything worth the name for their labours. That is what it comes to. That a serious attempt at getting all text-books written will yield good results, no one can dispute. His Highness the Valia Koyil Thampuran was the first person to make an attempt in this line; Malayalam education in Travancore improved considerably as a consequence. Almost all the text books were written by His Highness himself. It is admitted on all hands that an average Malayalam Scholar of Travancore stands on a very high footing culturally. We must approach this question with a view to give our young ones the best books possible on the subjects that they are to learn. At least when the period given to the present contractors is over, so far as the text books now accepted are concerned, and with regard to the subjects on which new text books have to be got written at once, the Government should get text-books written by competent writers and have them scrutinised by people qualified to do so.

With regard to copy-books, I don't see why a long term should have been given. After all there is not much intellect required for preparing new copy books. They bring in excellent profits to the publisher. 5 years is too long a period of monopoly. The wording of this cut motion is not capable of support when we go by its letter. There is no delay, Government have done their best. But we can improve.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ (*Ezhuvas North*).— ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൽ കാണുന്ന സംഗതികളോട് ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ഈക്കൊല്ലം ഒന്നാം ക്ലാസിലേയും, രണ്ടാം ക്ലാസിലേയും പാഠപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു ആവശ്യത്തിനു കിട്ടുന്നതിനു കുറച്ചു താമസം നേരിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. ഒന്നു രണ്ടു മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് മൂ-ം നാ-ം ക്ലാസ്സുകളിലെ പുസ്തകങ്ങൾ പുറത്തായിട്ടുള്ളതു്. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവർമ്മെണ്ടു ശ്രദ്ധവെച്ചാൽ ഉപക്ഷേപ കർത്താവു ഇതു പ്രസ്സുചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

വേറെ ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾകൂടി എനിക്കു പറവാനുള്ളതു് കോപ്പി ബുക്കുകൾ ഒരു കമ്പനിക്കു മൊണോപ്പോളി കൊടുത്തു എന്നുള്ള ആക്ഷേപത്തെപ്പറ്റിയാണ്. അന്നത്തെ ഗവർമ്മെണ്ടിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയിൽ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കുറച്ചെടുത്തുവാൻ അന്യോഗസ്ഥന്മാർ ശ്രമിക്കുന്നതു അന്യോഗസ്ഥ പക്ഷത്തിന്നതന്നെ അതു കുറച്ചൊരു ബലഹീനമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് എനിക്കു പറവാനുള്ളതു്. കാപ്പിപുസ്തകങ്ങളും മറ്റും ഒരു കമ്പനിക്കു കൊടുത്തു എന്നു പറയുന്നതു ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ല, ടെക്സ്റ്റു ബുക്കു കമ്മിറ്റിക്കാർ കൊടുത്തതാണെന്നാണ് ഇവിടെ എന്റെ ചോദ്യത്തിനു കിട്ടിയ മറുപടിയിൽനിന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായിട്ടുള്ളതു്. പിന്നെ ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ പലേ പേരിൽ അച്ചടി വ്യാപാരം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നതാണു മറ്റൊരു ആക്ഷേപം. വ്യാപാരികൾ പലവിധത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും വ്യാപാരം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നു വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതൊക്കെ വ്യാപാരത്തിന്റെ നയം എന്നല്ലാതെ അതിൽ കുറ്റമൊ വിചാരിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. നിങ്ങൾക്കു വ്യാപാരത്തിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, വ്യാപാരത്തിലുള്ള നോട്ടം നിങ്ങൾക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അഥവാ നിങ്ങളുടെ അപ്രാപ്തികൊണ്ടു് സമർത്ഥന്മാരായ വ്യാപാരികളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നുവെന്നേ വിചാരിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു വ്യാപാരികൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നുവെന്നു വിചാരിച്ചു അവരേയോ ഗവൺമെണ്ടിനേയോ ഇതിൽ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല.

ടെക്സ്റ്റു ബുക്കു കമ്മിറ്റിക്കാർതന്നെ പുസ്തകങ്ങളെഴുതി അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതു പുസ്തകങ്ങളുടെ വില കുറക്കുവാനുള്ള ഒരു വിദ്യയായിട്ടാണു ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ കൊല്ലം ഗവൺമെണ്ടു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാം ക്ലാസ്സിലേയും, രണ്ടാം ക്ലാസിലേയും പുസ്തകങ്ങൾക്കുള്ള വില വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വരുന്ന കൊല്ലം മൂന്നും നാലും ക്ലാസുകളിലേക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ അങ്ങിനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്നാണു ഗവൺമെൻറു പറയുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ കാപ്പിപുസ്തകങ്ങളും ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ വില കുറയുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഗവൺമെൻറു അതും ഏറെറടുക്കേണ്ടതാണു്. കഴിയുന്നതും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ചിലവു ചുരുക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഒരുവന്റെ വരവിൽ ഉദ്ദേശം അൻപതു ശതമാനത്തോളം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ചിലവാകുന്നുണ്ടെന്നും ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനകാലത്തു കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനു സാധാരണന്മാർക്കുപോലും വളരെ പ്രയാസം നേരിടുന്നുണ്ടെന്നും ഗവൺമെണ്ടു മനസ്സിലാക്കണം. അതുകൊണ്ടു കഴിയുന്നതും ഈ സംഗതിയിൽ ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നു വേണ്ടുന്ന പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ജനങ്ങൾക്കു നൽകണം എന്നുള്ളതാണു് ഞങ്ങളുടെ അഭ്യർത്ഥന.

സുന്ദരയ്യർ ആൻറു് സൺസിൽ ഈ കൊല്ലം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു കാപ്പിപുസ്തകങ്ങളും മാത്രമാണെന്നാണു പറയുന്നതു് മറ്റുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ പല കമ്പനികൾക്കായിട്ടു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും പറയുന്നുണ്ടു്. മുൻപു് കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ കൊടുത്താൽ അവരുടെ വ്യാപാരം ശരിക്കു നടത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങിനെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്യാമായിരുന്നു. ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സുകളിലെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഈ കൊല്ലം കൊടുത്തിരുന്നവർക്കു സമയത്തിനു ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം പുസ്തകങ്ങൾ തയ്യാറാക്കാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിൽ അതും സുന്ദരയ്യർ കമ്പനിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഇതിനു ടെക്സ്റ്റു ബുക്കു കമ്മിറ്റിക്കാരേയോ, ഗവൺമെൻറിനേയോ പഴിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളവർ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചേർന്നിട്ടുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നായതുകൊണ്ടു് അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർതന്നെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു ശരിയാണോ? അനുദ്യോഗസ്ഥകമ്മിറ്റിയെ ആക്ഷേപിക്കുന്നു നിങ്ങളാണോ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം വേണമെന്നു പറയുന്നവർ?

Dr. A. R. Menon (*Pallippuram*).—On a point of correction, Sir, the charge is this. The committee recommended that the copy-books be given for 2 years. The head of the administration at that time changed that '2' into '5' and I made a charge in this House that '2' is converted into '5'. Simply without understanding this, you say this and that.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ (*Ezhuvas North*).— ഇനി മേലാൽ ഗവൺമെണ്ടു നടത്തുന്ന നോമിനേഷനു വിലവക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു ഇപ്പോഴേ എനിക്കു മനസ്സിലായുള്ളൂ.

അതുകൊണ്ടു് എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതന്മാരോടു എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് ഈ പുസ്തകങ്ങൾ നമ്മൾക്കു സഹായവിലക്കു കിട്ടുവാനുള്ള നിലയിൽ ഗവൺമെൻറു് ഒരു പദ്ധതി സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു നമ്മൾ അനുവദിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ കൊല്ലം പുസ്തകങ്ങൾ കിട്ടുവാൻ കാലതാമസം നേരിട്ടിട്ടുള്ളതു മേലാൽ വരാതിരിക്കുവാൻ ഇവിടത്തെ ഏറ്റവും വലിയ പുസ്തക വ്യാപാരിയായ സുന്ദരയ്യക്കു കൊടുക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കുമെങ്കിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപക്ഷേപകന്താവു് ഈ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഇതിനെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

Mr. President.—Is it the charge that Government are delaying in accepting the resolution of this House that they must themselves print and publish them? Some have understood like this and some have understood the other way.

Mr. E. Ikkanda Warriar (*Urakam*)—There is both.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur South*).—The point that the Hon'ble Member for Urakam wants to impress upon the Government is (1) that there has been delay in getting text books printed and published and (2) that there has been delay in printing and publishing books by Government. The discussion

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

has turned more upon the 1st question, whether there has been delay in printing and publishing books by Government. The other thing has been particularly ignored. One thing that must engage necessarily the attention of this House is what are the advantages that the people will gain if text-books are published by Government.

Rao Sahib I. N. Menon (*Director of Public Instruction*).—The only delay that happened was that some of the books had to be printed and some of the stockists had not enough of copies. They were available within one or two weeks after the re-opening. There is no charge of delay on that account.

Mr. E. Ikkanda Warriar (*Urakam*).—The point of my cut motion is not the delay in making the books available this year, but the delay in taking up the printing and publishing of them by the Government for the last two years after having accepted the policy. That is my point.

Mr. President.—So, your complaint is the delay of the Government in acting upon the resolution of this House that they must undertake the printing and publishing of these books?

Mr. E. Ikkanda Warriar (*Urakam*).—Yes. And also to point out the loss occasioned and the great hardship caused to the public by not getting the proper books and having to pay more for the books.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur South*).—Now, Sir, the question turns upon whether the Government has made any delay in printing and publishing text-books. After all, it is not a difficult matter for Government, if it makes up its mind to print and publish books. There are any number of persons prepared to write text books and there is the Text Book Committee who will go through the books and recommend what are the books that the Government can take. It so happens that only such of the publishing houses that run daily newspapers get the advantage of this monopoly. It is they who get the advantage of it. What I want to know is what is it that is behind it. That is the point we must look into. Are there not other printing presses? Certainly, the daily papers that are being published by them have some sort of relationship to this monopoly that they have derived.

Mr. President.—It is the Text Book Committee that chose them.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur South*).—It is a committee that is appointed by the Government and not by this Council.

Mr. President.—Is it the Hon'ble Member's contention that the Government did it?

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur South*).—This is what we find. That is a matter of fact also. What is it that is behind it? Are there not any number of presses?

Rao Sahib I. N. Menon (*Director of Public Instruction*).—These manuscripts of books which are now in use were selected not by the Text-book Committee but by a special committee. The Hon'ble Member Mr. Ayyappan was a member. Mr. Narayana Menon who is the Headmaster of the Sanskrit School and some other respectable gentlemen who have been working in the field of education voluntarily, like Mr. T. K. Krishna Menon, were the personnel of this special committee. The manuscripts were selected by the special committee appointed by Government.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur South*).—That is with regard to the Text-books. Then with regard to the copy-books, what is it that stands in the way of accepting it so long as the design is all right? With regard to the text-books, it is only 2 years, but in the case of copy-books it is 5 years. With regard to copy-books absolutely nothing has to be looked into excepting that the figures and characters are good. Why should there be a monopoly so far as copy-books are concerned?

Mr. President.—Both for text books and copy books the period is 5 years.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur South*).—Then one other matter that has been elicited at the time of the questions was that the Government have not called for the cost before it was entrusted to any one particular company. Absolutely nothing of the kind was done.

Mr. President.—You are taking it for granted. But you are wrong. The facts and figures were collected about the cost from our Press.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur South*).—May I know, Sir, what is the margin of profit allowed to the publishers?

Mr. President.—We have not got the details of that.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I wish to make a further statement which may elucidate the Hon'ble Members on the point. There is a certain amount of confusion between choosing actually a text-book and the mechanical process of printing it and selling it. So far as the question of choosing a text-book is concerned, I may assure Hon'ble Members that Government have no chance of showing favouritism to anybody, because the text-books are chosen on the recommendation of an independent committee which, though nominated by Government, is certainly not at all influenced by Government in any matter. I may give the most solemn assurance to Hon'ble Members that Government will not in the least interfere either with the Text-Book Committee, or the Board of Studies or the special committee appointed. Now, it is because I heard complaints that the public are not satisfied with the nominated Text-Book Committee that we have issued the new proceedings by which there will be 7 elected members. But whatever be the constitution, this Text-Book Committee is to consist of primarily scholars—men who are in the education field—and we take their advice as to what particular text-book written by particular authors has to be taken. Whatever might have been the iniquities of the Government in the past, we must only take what has been done recently. So far as that is concerned, the Government's position is that they have accepted the resolution of this House that Goverment themselves should undertake the printing and publishing of the text-books, and Government still further contend that they have given effect to it. What is it that the Government did? Applications were invited from authors and publishers to submit manuscripts to the special committee. This special committee chose from amongst them those books and submitted them to Government and Government accepted that recommendation. And it further recommended that even an amount of royalty has to be paid to Government in respect of the text-books and copy books. Government accepted that figure also. Therefore, so far as absolutely the question of choosing the text-books are concerned, it was in the most regular manner and excepting the Hon'ble Member Mr. Narayana Menon who want authors to be appointed by Government to write books, there has been no difference of opinion on that point. I think most of the Hon'ble Members agreed so far as that is concerned. And if the Text-Book Committee or the special committee chose a particular author or a particular publisher we cannot help it. Now, having chosen the text-books, the next question is how Government have to print and publish it. I must make one fact perfectly clear. When Government said that they undertook the printing and publishing

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of text-books, it does not mean that it has to be done in the Government Press. The point is it has to be done as the property of Government and may be done by somebody on behalf of Government. I may tell Hon'ble Members that our Government Press is so much over-worked that it is absolutely a physical impossibility to undertake the printing of text books in the Government Press. In fact, the other Government publications have to be got printed in the Press. I may also tell Hon'ble Members that Government do not feel that they must have a press big enough to cope with all the printing that has to be undertaken on behalf of the Government, for one thing, and for another thing, I don't think that Government should take to this petty trade. Therefore, Government are not prepared to expand the printing press. They are only going to keep a minimum press which is necessary to print all confidential and other documents of Government and for the rest of the printing Government propose to utilise the services of the private presses. The question is how are we to distribute them to private presses? No doubt, hon'ble Members would say "call for open tenders from everyone and give the printing to the press which quotes the lowest tender." I am perfectly prepared to concede that it is a laudable procedure. What I would say is that so far as this particular issue was concerned, Government were very much pressed for time that they did not have so much time as to undergo this procedure. Even at the very outset I must say one word of caution. I don't think it can be argued that simply because open tenders should be called, the lowest tender should be accepted, irrespective of the fact whether the man who has given the lowest tender is in a position to undertake the work or not. Suppose for instance some person gives the lowest quotation saying that he will print 1000 copies at one anna and you entrust the work to him. By the time the school reopens, if the man is not able to supply the books, what a tremendous thing it would have been!

Dr. A. R. Menon (*Pallippuram*).—Security should be taken.

Mr. President.—What is the use of security? Books will not be available. The security will no doubt be there. You can hang the man. But students will be without books. Therefore, it is a well recognised principle even in the Public Works Department to say that it is not always possible for Government to accept the lowest tender. Similarly, what we did in this case was, we asked the Superintendent of Government Press or other officers to make enquires within the State—we did not

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

go outside the State—and make out a list of what may be termed 'approved printers'. We had naturally to take into consideration the status of the printer, his position in the trade and the equipment he has got. Having got that list we thought whether we should ask for tenders. No doubt, if we had time that is what we would have done and that is what we propose to do hereafter. We propose to call for open tenders from amongst the approved printers and we will certainly give, under the normal circumstances, to the lowest tenderer. In this particular year we had to arrive at a sort of compromise, since we had no time to call for tenders. We must do the best of a bad business. What we did was.....

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur South*).—May I put one question? There is an agreement of a monopoly for a period of five years. I perfectly agree with what is said but why should the period be five years?

Mr. President.—We found out from our Press Superintendent and our experience what would be the approximate cost of producing books like this. Having got these figures, we naturally wanted to get a Press. So far as copy books are concerned Messrs V. Sundara Ayyar and Sons gave us certain quotations. From those quotations, we understood that the books can be got at this price only if a particular number of copies were sold and that number of copies can be consumed only in the course of 5 years. Suppose for instance, one lakh of copies are to be sold. Then the books are available at one anna. If only 50000 copies can be sold, the cost comes to one anna and three pies. Taking all these facts into consideration and comparing the prices of these books in British Malabar and in Travancore, we are perfectly convinced that if the right of printing and publishing is given for 5 years we will get the books at a price which compares very favourably with what is obtaining in Travancore and British Malabar and which will given only a very reasonable margin of profit to the publisher. The publisher must have some profit and we cannot expect them to give gratis. Naturally, what we will do next time will be, we will make a brief list of printers, we will call for tenders and we will try to see if still further improvements can be done.

Therefore what I would say is, so far as Government are concerned Government have accepted the resolution of the House and they have acted on the resolution in the best manner possible under the circumstances explained.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—May I give the figures?

In Travancore	First Reader	2 annas 9 pies.
In British Malabar	Do	3 annas
In Cochin State	Do	2 annas
In Travancore	2nd Reader	2 annas 9 pies.
British Malabar	Do	2 annas 6 pies.
Here	Do	2 annas 3 pies.
In Travancore	Third Reader	4 annas
In British Malabar	Do	4 annas
Here	Do	2 annas 9 pies.
In Travancore	Fourth Reader	6 annas 2 pies.
In British Malabar	Do	5 annas
Here	Do	3 annas.

There are no copy books in British Malabar. In Travancore the cost is 1½ annas but here the cost is one anna.

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram).*—What I submit is if there are no copy books prescribed in British Malabar and Travancore why should copy books be prescribed here?

Mr. President.—That is a different point. We have been following this procedure.

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—There is also one further question. Whereas in British and Travancore, no money is made out of it we have made Rs. 4,000 out of 4 readers and Rs. 1,500 out of Copy books. In addition to getting the price reduced we get money in that direction.

Mr. C. R. Iyyunni *(Trichur South).*—How many tenders were received?

Mr. President.—All the tenderers said that unless they have full details of the various things required they were not in a position to give tenders. And we had no time to collect information and call for tenders.

Mr. C. R. Iyyunni *(Trichur South).*—Even with regard to the printing of copy books?

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—The question is whether we should purchase these copy books or whether we could not make these.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. R. Iyyunni *(Trichur South).*—My impression is that the cost of the copy books will not be more than 6 pies. Now what we find is that the cost of a copy book has come to one anna. There is a margin of half an anna on each copy book. That part of the illustration that was made by the Diwan President does not satisfy me. I can certainly understand that if things are produced in a big mass quantity, certainly the prices will go down in little bits. In this particular matter, especially in view of the fact that the persons here do not make books in large numbers, this thing does not seriously matter.

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—There are copy books used in Travancore. I do not know whether the Hon'ble Member understood me to mean that there are no copy books in Travancore.

Secondly, with regard to the copy books, the committee recommended that we should buy the price of the copyright. The price of the copyright was said to be Rs. 1400. The firm which undertook the work was compelled to pay this amount and also a sum of Rs. 1500 as Royalty. In other words, we have gained Rs. 3,000 out of this bargain.

Mr. E. Ikkanda Warriar *(Urakam).*—Mr. President, in spite of the very clear and lucid expression by the Chair I am still unconvinced. Any way I do not wish to carry on this discussion still further. I still believe that the Government could have published these books a year ago. I still believe that the Government could have got the prices reduced if they had properly advertised. There is no use of now crying over the spilt milk. There is the assurance of the Government that they will hereafter call for open tenders and try to reduce the prices of the other books. I do not therefore wish to press this motion to a division. I may be allowed to withdraw it.

Motion was by leave withdrawn.

The House rose for lunch at 1-25 p. m. and re-assembled at 2-45 p. m. with the Deputy President (M. R. Ry., A. Sankara Menon Avl., B. A. & B. L. in the Chair.

Motion No. 63.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi).*—*"To reduce the allotment of Rs. 16,194 under Direction and Inspection—Establishment by Re. 1. To request the Government that grant should be given to at least all the primary schools started in 1110*

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

or earlier or additional classes or divisions opened during this period. The teachers working in these unaided classes or schools are in abject misery and they should be relieved at once".

Sir, we have impressed upon the Government the immediate necessity of relieving these teachers in the course of our questions yesterday. It has been stated there that there are 105 unaided schools. In some schools there may be two or three classes unaided.

Rao. Sahib I. N. Menon (*Director of Public Instruction*).—It is only classes, not schools.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*).—Are you sure that in each school only one class is unaided?

Rao Sahib I. N. Menon (*Director of Public Instruction*).—I think I am right.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*)—What I say is in certain schools all the classes may be unaided. The number of teachers may therefore be more than 105 viz. 210 or something like that. In this connection what I want to place before the House is the picture of the family of a poor teacher, who is working in an unaided school at Kodakara. The family consists of a husband wife and a child. The child was saying, "അച്ഛാ, എന്റെ പാവാടയും ബ്ലൌസും കീറിപ്പോയി. എനിക്ക വേറൊരെണ്ണം വാങ്ങിത്തരണം. The father's reply is എനിക്ക ഗ്രാന്റ കിട്ടട്ടെ. അപ്പോൾ ഞാൻ വാങ്ങിത്തരാം".

Now we find that next year there will be no grant for these teachers. They will be shocked to hear from the newspapers that there is no provision in the budget for giving grants to these schools. I request this House to consider their misery and press the Government to give them grant.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ (*Ezhuvas North*). സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഗ്രാന്റു സ്കൂളുകളോടു ഗവണ്മെന്റു കാണിച്ചുവരുന്ന ചിറ്റമ്മ നയം പ്രത്യേകിച്ചു ഗ്രാമീണരായ സാധുക്കളുടെ നേരെ ഗവണ്മെന്റു കാണിക്കുന്ന ഒരു വലിയ അക്രമമാണ്. ഗവർമ്മെന്റു കിഴ്ക്കടെ ഗ്രാന്റുകൾ കൊടുത്തുവരാറുള്ള പതിവുപ്രകാരം ഗ്രാന്റു കിട്ടുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി നടത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഗ്രാന്റു സ്കൂളുകൾക്കും ക്ലാസ്സുകൾക്കും ഇനിയും ഗ്രാന്റു കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു—സാധുക്കളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതു—പരിഷ്കൃതമെന്നഭിമാനിക്കുന്ന ഒരു ഗവണ്മെണ്ടിനു യോജിച്ചതാണോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സർ, നമ്മുടെ ഫാർബറിന്റെ പണി നാലാം ഘട്ടത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു, ചാക്കിൻപടി പണം വരാൻ വഴിതുറന്നിരിക്കുന്നു ഈ അവസരത്തിൽ പണമില്ല; ക്ഷാമമാണു്; എന്നു പറയുവാൻ ലജ്ജയില്ലേ? മറെറല്ലാ ഗവമ്മെൻറുകളുടേയും സാമ്പത്തിക നിലയിലും മറും മുന്നണിയിലേയ്ക്കു ഉയരാൻ വഴിയുള്ള കൊച്ചിക്കു ഇനിയും സാമ്പത്തിക് കുഴപ്പംകൊണ്ടു സാധുക്കളായ ഗ്രാൻറു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ വയററത്തടിക്കുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനു ലജ്ജതോന്നുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇനി ഏതൊരു കാലത്താണു ലജ്ജയുണ്ടാകുന്നതു്? സർ, കൊച്ചീരാജ്യത്തിൽ സാമ്പത്തിക കുഴപ്പം, സാമ്പത്തികകുഴപ്പം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഈ പാവങ്ങളുടെ വയററത്തടിച്ചതുകൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അവകാശാവധിപോലും അനുവദിച്ചു കൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടോ, പ്രോവിഡൻറു ഫണ്ടിൽനിന്നു അവക്കു അവകാശപ്പെട്ട സംഖ്യതരണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ അത്യാവശ്യമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു അനുവദിച്ചു കൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടോ സാമ്പത്തിക കുഴപ്പങ്ങൾ തീരുമോയെന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. അതിനേക്കാൾ ആദായമായ ഒരു മാർഗ്ഗം ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം. നിങ്ങൾ അഞ്ഞൂററിക്കാരുടേയും എണ്ണൂററിക്കാരുടേയും ശമ്പളം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുക. അനാവശ്യമായ ധൂർത്തു് ചിലവുകൾ നിറുത്തിവെയ്ക്കുക. എന്നിട്ടു ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള സാധുക്കളുടെ നേരെ ഒന്നു കണ്ണോടിക്കുക. പ്രജാക്ഷേമതൽപരതയുള്ള ഒരു ഗവമ്മെൻറാണെങ്കിൽ—ഹൃദയമുള്ള ഗവമ്മെൻറാണെങ്കിൽ—തീർച്ചയായും ഈ വക സംഗതികളിലല്ല ലാഭിക്കാൻ നോക്കേണ്ടതു്. ഈ ഫണ്ടില്ലാവാദം കൊണ്ടു പാവങ്ങളുടെ വയററത്തടിക്കുന്നതു ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവമ്മെണ്ടിനു യോജിച്ചതല്ല. എത്രയും സാധുക്കളായ അദ്ധ്യാപകന്മാർ രാവും പകലും പട്ടിണികിടന്നും, അവരുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടി പരാധീനങ്ങളോടു ക്രൂരി കഷ്ടപ്പെട്ടും ഉടുക്കുവാൻ വസ്ത്രം ഇല്ലാതേയും കുടിക്കുവാൻ കഞ്ഞിയില്ലാതേയും തൊഴിലില്ലായ്മയെ ഓർത്തും ഈ അസ്വതന്ത്രതയിൽ എത്തിയ അവക്കു ഇത്രയധികം കാലമായിട്ടും ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നുവന്നാൽ അതു എത്രയും കഷ്ടമാണു്. കാളേജിൽ എത്രയോ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ അനാവശ്യമായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു റിട്രെഞ്ചുമെൻറു കമ്മിററി റിപ്പോർട്ടിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പണം ചിലവുചെയ്യുന്ന ഗവമ്മെൻറു രണ്ടും മൂന്നും നാലും കൊല്ലം ഗ്രാൻറു കിട്ടാതെ ജോലിചെയ്തു കഷ്ടപ്പെടുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ഇനിയും പട്ടിണിയിടാൻ വിചാരിക്കരുതു്.

സർ, ഒരു ചിത്രം ഞാൻ ഈ നിയമസഭയുടെ മുമ്പാകെ കാണിക്കാം. ഉൾനാട്ടിലെ സ്കൂളിൽ പോകുന്ന കുട്ടികളെ ഒന്നു നോക്കുക! എല്ലും തൊലിയും മാത്രം ശേഷിച്ചു—ആ ശരീരത്തിലെങ്ങും ഒരു കഴഞ്ചു മാംസംപോലും കാണുകയില്ല!—അതു കഷ്ടപ്പെട്ടാണു പഠിക്കുവാൻ പോകുന്ന കുട്ടികൾ! അവരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരോ?, ഒരു സാമ്പിൾ കാണിക്കുന്ന വസ്ത്രം – സാമ്പിൾ എന്നു പറ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഞ്ഞാൽ പലതരം ശീലകേടു തുന്നി ചേത്തിട്ടുള്ള വസ്ത്രം – ധരിച്ചു, കണ്ണു, നാഴി എണ്ണ ഒഴിച്ചാൽ പുറത്തേക്കു പോകാത്ത മാതിരി കഴിഞ്ഞു, കവിളൊട്ടിയും നെഞ്ചിലുള്ള അസ്ഥികേടു പുറത്തേക്കു ചാടുമോ എന്നു തോന്നാത്തക്ക നിലയിലിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള കുട്ടികളോടും അദ്ധ്യാപകന്മാരോടും കൂടിയ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഈ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തിലിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. ഈ കാഴ്ച കണ്ടാൽ ഏതു ഹൃദയമില്ലാത്ത ഒരുവനും ഗ്രാൻറു വിദ്യാലയങ്ങളോടു ഒരനുകമ്പ തോന്നാതിരിക്കുകയില്ല. ഞാൻ ഗവമ്മെൻറിനോടു പറയുന്നതു കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പട്ടിണി കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്ന സാധുക്കളായ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ഗ്രാൻറു കൊടുക്കണമെന്നാണു്.

ഇപ്പോൾ ആ ഭാഗത്തുനിന്നു പറയും, മറേറ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു, കുട്ടികളുടെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു്. ഈ വക കാര്യത്തിലാണു ഗവമ്മെൻറു ആലോചിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ അയൽ രാജ്യത്തിലുള്ളവർക്കു പരിഹാസം തോന്നുംവണ്ണം ഉള്ള ഈ ഫണ്ടില്ലായ്മ നിങ്ങൾ കളയുക. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മറുള്ള രാജ്യങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽ ഏറവും മുന്നണിയിലാണു നമ്മുടെ രാജ്യം. നമ്മുടെ ധനകാര്യ മെംബർ ദക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിലെ സൌന്ദര്യ റാണിയെന്നു ആനപ്പാറയിൽനിന്നു ഇവിടെ വന്നു ഉൽഘോഷിച്ചാൽ പോരാ. വാസ്തവത്തിൽ സുന്ദരിയാക്കിതീർക്കണം. ഈ വക മുടന്തൻ ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു സാധുക്കളെ കഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഈ അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽതന്നെ---അതായതു ഓണത്തിനുമുമ്പുതന്നെ ഗ്രാൻറു അനുവദിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram).*—Is any promise held out at the time of recognition, that after a certain period, the schools would be given grant? Let us understand things.

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—The convention till 1111 was that a class in a Malayalam School, if it had worked for one year satisfactorily would be aided from that date and not from the date of starting. Last year, finding that the expenditure under this head was going up by leaps and bounds and finding that at times the inspection notes revealed that there is a great disparity between the so called attendance and the enrolment, Government thought that there is some necessity now for restricting the expenditure under grant. So, when new divisions were asked for, the order in most cases was to this effect: "The request for the opening of a new division is sanctioned. No aid can be given". This was said since last reopening.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ടി. സി. ഇയ്യുക്കുട്ടി *(Pazhanji)*.— സർ, ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു കൂടുതലൊന്നും പറയാതെതന്നെ എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമെന്നു എനിക്കറിയാം. ഒരു പുതിയ ഡിവിഷൻ തുറക്കുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നുള്ളതു എല്ലാപേർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണു. അൻപതു കുട്ടികൾ തികയുന്നതുവരെ ഒരു ക്ലാസ്സു നിലനിറുത്തികൊണ്ടു പോകണമെന്നാണു നിയമം. ഒരു ക്ലാസ്സിൽ കൂടുതലായിട്ടു കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ വേറൊരു ഡിവിഷൻ തുറക്കാതെ അതിനു അടുത്ത സ്കൂളുകളിലേയ്ക്കു ആ കുട്ടികളെ അയയ്ക്കണമെന്നാണു ആർഡറുള്ളതു. അതിലും സ്ഥലമില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ മാത്രമേ അവിടെ പുതിയ ഡിവിഷൻ തുറക്കുവാൻ സാങ്ഷൻ കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. ഫർണീച്ചർ വേണം, കെട്ടിടം വേണം, എങ്കിലേ സാങ്ഷൻ കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഇതൊക്കെ ശരിയാക്കിയാലും ഗവമ്മെണ്ടിനു് എയിഡിനെ സംബന്ധിച്ചു ഇപ്പോഴും ഒരു വാഗ്ദാനവും ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നാണു് പറയുന്നതു്. ഇതിനു മുമ്പു, ഒരു കൊല്ലം കൃത്യമായി ക്ലാസ്സു നടത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഗ്രാൻറു കിട്ടുമെന്നു ഒരു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഫ്രഫറ-ൽ എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽപെട്ട 'പെരുന്തുരുത്തി' സ്കൂളിൽ ഒരു ഡിവിഷൻ തുറക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോഴും അവിടെ സ്ഥലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു നിവൃത്തിയില്ലെന്നാണു മറുപടി പറഞ്ഞതു്. ഉടനെ വളരെ പണം ചിലവുചെയ്തു കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കി. എന്നാൽ അപ്പോഴും ഗവമ്മെണ്ടു പറഞ്ഞതു ട്രെയിനിംഗു കഴിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ടീച്ചറെ നിയമിക്കണമെന്നായിരുന്നു. അവിടെ തൽക്കാലം എയിഡ് ഇല്ലാത്തതിനാൽ കയ്യിൽനിന്നു പണം ചിലവാക്കി ട്രെയിനിംഗു പാസ്സായിട്ടുള്ളവരെ കിട്ടാൻ വിഷമമായി.

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction)*.— How is the work honorary? Teachers are being paid, I suppose. Perhaps you say that the managers are working honorary.

മിസ്റ്റർ ടി. സി. ഇയ്യുക്കുട്ടി *(Pazhanji)*.— ട്രെയിനിംഗ് കഴിച്ചിട്ടുള്ള ടീച്ചറെ വെച്ചാലെ സാങ്ഷൻ തരികയുള്ളൂവെന്നു പറയുന്നതു വളരെ കഷ്ടമായ സംഗതിയാണു. യാതൊരു വ്യവസ്ഥയുമില്ലാതേയും അടുത്ത കൊല്ലം സാങ്ഷൻ ഇതിനു കൊടുക്കാമെന്നും ആർഡറിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

റാവു സാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ *(Director of Public Instruction)*.— എന്തു സാങ്ഷൻ കൊടുക്കാമെന്നാണു് ആർഡറിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്?

മിസ്റ്റർ ടി. സി. ഇയ്യുക്കുട്ടി *(Pazhanji)*.— എയിഡു കൊടുക്കാമെന്നു്.

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction)*.— I think the order reads to this effect, if I remember correct. "The question of aid will be considered next year."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ടി. സി. ഇയ്യക്കുട്ടി *(Pazhanji)*.— വക്കീലന്മാരെപോലേയും മറും നിയമംവ്യാഖ്യാനിക്കാനെനിക്കറിഞ്ഞുക്കൂടാ. ആകപ്പാടെ ആർഡർ വായിച്ചുനോക്കിയാൽ അടുത്ത കൊല്ലം അവിടെ ഗ്രാൻറു കിട്ടും എന്നാണു തോന്നിയതു്. എയിഡ് കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ സാങ്ഷനു ഇത്ര നിഷ്കൃഷ്ടവെക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ടെയിനിംഗ് കഴിഞ്ഞ ഒരു ടീച്ചറെ വെയ്ക്കണമെന്നു നിർബന്ധിക്കാനും ന്യായമില്ല. ഏതായാലും പല സ്ഥലങ്ങളിലും റ്റെയിഡില്ലാത്ത ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഈ എയിഡ് അനുവദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഏകദേശം ഇരുപതിനായിരം രൂപാ ചിലവു വരുകയാണെങ്കിൽ അതൊരു നഷ്ടമായിട്ടു കണക്കാക്കാൻ പാടില്ല. പണമില്ലെങ്കിൽ ഒരു ലോണെടുത്തെങ്കിലും ഇതു നടപ്പിൽ വരുത്തണം. നമ്മുടെ രാജ്യം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഒരു നല്ല പേരെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഇതിനു പണമില്ലെന്നു പറയുന്നതു ഒരു വലിയ പോരായ്മയാണു്. വലിയ വാദമൊന്നുംക്കൂടാതെ ഗവൺമെൻറു ഇതു സമ്മതിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാണു എനിക്കു പറവാനുള്ളതു്.

* **Mr. P. J. Alexander** *(Palluruthi)*.—Sir, in supporting this motion, I have only one thing to specify and that is, if ever Government find it practicable to extend the aid, the first preference must be given to the schools that have been started after 1110 and are still unaided. In the matter of opening new schools, our Government have been very reluctant in according sanction, of late. So that, a school started after 1110 must have been sanctioned only after Government has been fully convinced that the school is an absolute necessity and as a matter of fact, such schools have been sanctioned only in very backward out of way localities. At least a few schools have been opened since 1110. Government's position has been strongly fortified with the condition that recognition has been granted with no assurance at all of any aid. These schools are working very efficiently also. The staff consists of persons trained and not at all lacking the requisite qualification prescribed by the Government and the inspection reports have been found to be invariably satisfactory. Such schools must come for first preference at the earliest chance when the Government find it possible to increase the amount of grant. Again, such of those schools situated in backward areas where the population consists of a good number of backward communities must be given first preference and in the matter of finding out such schools, if I would be of any help, I am always ready to help the Government in finding those schools which are most immediately in need of aid.

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—What has happened is this. In respect of English schools, with the exception of one or two, they were told there was no necessity for a school. They said that they did not want aid but that it was enough if they were given recognition, and that they wanted to run schools. Such schools have been started. There are many instances. With regard to other schools all classes and schools started before 1110 have been fully aided.

Mr. P. J. Alexander *(Palluruthi).*—I refer to purely Malayalam schools and not English schools.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ *(Ezhuvas South).*— സർ, ഔദ്യോഗികമായ ഒരു വസ്തുതയെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു വസ്തുത ഗവൺമെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരാനാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഗ്രാൻറില്ലാത്ത ഈ പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ ഉത്ഭവ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പരിതാപകരമായ വസ്തുത കിടക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ സ്കൂളുകളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കുന്നതു ഇപ്പോൾ അധികവും ജോലിയില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകന്മാരാണു്. അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നുതന്നെ പണമെടുത്തു പള്ളിക്കൂടങ്ങളുണ്ടാക്കി ഒരു മാനേജരേയും സൃഷ്ടിച്ചു എങ്ങിനെയെങ്കിലും അംഗീകരണം വാങ്ങി സ്കൂൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. കെട്ടിടം പണിയുന്നതു പണം കടം മേടിച്ചിട്ടായിരിക്കും. ഗ്രാൻറു കിട്ടുമ്പോൾ മടക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നുള്ള കരാറിലായിരിക്കും കടം മേടിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ ഘട്ടത്തിലാണു് ഗ്രാൻറു കിട്ടാതിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് എല്ലാപേരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുതയാണു്. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി അവർ വേലചെയ്യുന്നു. ഈ കഷ്ടപ്പാടൊക്കെ ഗ്രാൻറു കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിന്മേലാണു്. സ്കൂൾമാസ്റ്റർമാർ സ്വന്തം കയ്യിൽനിന്നു പണം ചിലവാക്കി രണ്ടുമൂന്നുകൊല്ലം പണം കിട്ടാതെ വേലയെടുക്കേണ്ടിവന്നാലത്തെ വിഷമമെത്രകണ്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഗവൺമെൻറുതന്നെ ഒന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ മതി. ഇതിൽ മാനേജർമാർക്കു ഉത്തരവാദിത്വമൊന്നുമില്ല. അവർ പേരിനുമാത്രമുള്ളവരായിരിക്കും. ഈ കാര്യം ഗവൺമെൻറു ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

Mr. K. T. Mathew *(Kunnamkulam).*—To suggest a way to reduce expenditure, may I know whether the Staff Selection Board is giving preference in recommending candidates to those who have already undergone training?

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—The minimum qualification fixed for selection does not contemplate training.

മിസ്റ്റർ കെ. ടി. മാത്യു *(Kunnamkulam).*— സർ, സ്കൂളുകൾ തുടങ്ങുന്നതു സാധാരണയായി സ്കൂളുകൾ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണെന്നുള്ള സംഗതി സമ്മതിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതു കൂടാതെ ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നു റക്കഗ്നിഷൻ കൊടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ സ്കൂളിൻെറ ആവശ്യമുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഗവമ്മെൻറു സമ്മതിച്ചതായും മനസ്സിലാക്കാം. സ്കൂളുകൾ പണ്ടുകാലത്തു പല സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കി ഗ്രാൻറും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പുതിയതായി സ്കൂളുകൾ അനുവദിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അവകളുടെ ആവശ്യകത ഗവമ്മെൻറു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. അതല്ലെങ്കിൽ, ആ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കു 'recognition' കൊടുത്തിട്ടാവശ്യമില്ല. അവകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഗുണം കിട്ടുമെന്നു സമ്മതിക്കുമ്പോൾ ആ സ്കൂളുകൾ മേലാലും നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാൻ വേണ്ട സൌകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതിനു ഗവമ്മെൻറിനു ചുമതലയുണ്ട്. എന്നാൽ ആ ചുമതല നിറവേറ്റാനുള്ള പ്രധാന തടസ്സം പണമില്ലെന്നുള്ളതാണു്. പണമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള വഴിയെന്താണെന്നു ഞങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കയും ഗവമ്മെൻറു ഒരു Retrenchment കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കയും ആ കമ്മിറ്റിക്കാർ വേണ്ട മാറ്റങ്ങളെന്താണെന്നു ഗവമ്മെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിനും പുറമെ ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ ചിലവു ചുരുക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഗവമ്മെൻറും പ്രത്യേകിച്ചു എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. സാധാരണയായി അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ട്രെയിനിംഗ്ക്കൂടി കഴിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഗവമ്മെൻറിനു യാതൊരു ചിലവുമില്ലാതെ, തങ്ങളുടെ കയ്യിൽനിന്നു പണമെടുത്തു ട്രെയിനിംഗ് കഴിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഈ നാട്ടിലുള്ളപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടാണു ട്രെയിനിംഗ് കഴിക്കാത്തവരെ ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നു നിയമിക്കുന്നതെന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഗവമ്മെൻറിൻെറ പാളിസി ചിലവു ചുരുക്കുവാനാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഈ സംഗതി ഗവമ്മെൻറു ശരിയായി ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ മറെറാരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചുകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പത്തും പന്ത്രണ്ടും കൊല്ലം സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിച്ചതിനുശേഷം ആ മാസ്റ്റർമാർ പോയി ട്രെയിനിംഗ് കഴിക്കണമെന്നു നിർബന്ധിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഇങ്ങിനെ പല കാര്യങ്ങളും നോക്കിയാൽ വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ചില ഇനങ്ങളിൽ ചിലവു കുറക്കുവാൻ സാധിക്കും. ആ വക കാര്യങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഗവർമ്മെൻറും വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കേണ്ട അത്യാവശ്യകതയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ട്രെയിനിംഗ് കഴിഞ്ഞുവന്നിട്ടുള്ളവരെ വെയ്ക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അങ്ങിനെ സ്വന്തം ചിലവിന്മേൽ ട്രെയിനിംഗ് കഴിച്ചവരെ വെയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഗവർമ്മെൻറിനു ലാഭമുണ്ടാകുമല്ലോ. സ്റ്റാഫ് സിലക്ഷൻബോർഡ് നടത്തുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ, അദ്ധ്യാപകന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ട്രെയിനിംഗ് കഴിച്ചവർക്കു മുൻഗണന കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള നിബന്ധനയുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്.

Mr. Thomas Manjuran *(Government Advocate and Law Officer).*—In private schools also, trained teachers are necessary.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government are spending all the money for training teachers in private schools. If we recruit a trained teacher who is employed in a private school to the Government service, Government save nothing.

Mr. K. T. Mathew *(Kunnamkulam)*.—I am very sorry that the Hon'ble Member in charge of Law and who has to expound law has not understood the point I have been so far urging. I never asked the Board to select those who are already employed in aided schools. I am saying that teachers who are unemployed and who are trained spending money from their own pockets are not preferred, though Government hold that those who are trained are better than those who are not trained.

Deputy President.—We are not upon that now.

Mr. K. T. Mathew *(Kunnamkulam)*.—Every year, are we not spending a large sum of money for getting teachers trained? The Hon'ble Member for Education will admit that we are annually spending a large sum of money for getting teachers trained. When there are teachers who are already trained why should we unnecessarily spend the tax payer's money? If there are no teachers, who are trained, we can understand Government spending money for training. Government should first provide for these teachers who are trained. That is the point which I want to emphasise. Thus there are various ways to economise expenditure in the Education Department. The money thus saved can be utilised for the purpose now under consideration.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar. *(Nellayi)*.—Is there not a Government Proceedings to the effect that in the matter of appointment preference should be given to the trained hands?

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction)*.—There was a Government Proceedings that preference should be given to trained hands.

Mr. K. T. Mathew *(Kunnamkulam)*.—Whether that is being followed by the Staff Selection Board?

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram)*.—I want to make our position clear.

The cut motion is to request the Government that grants should be given to at least all the primary schools started in 1110 or earlier. It is limited in its scope. The period has

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

reference to 1110 and on your own admission Government is bound to give them grant. After 1110 there is a chance for argument because they started the school on their own responsibility.

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—What I said was there was a general circular even in respect of a number of schools opened in 1110. Specific orders were given to the effect that no aid would be given.

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram).*—In all such cases, grant was also given. Then I have nothing to say.

Mr. C. R. Iyyunni *(Trichur South).*—May I know whether in the order given to any school this statement that no aid will be given is omitted?

* **Rao Sahib I. N. Menon** *(Director of Public Instruction).*—It is quite possible that in 1110 it might have been omitted, because if my memory does not play me false, I think it was said only if the Department had some sort of suspicion that the class was not altogether necessary as shown in the appendix. My experience of schools here makes me say that it is not easy to turn down a request for additional class as in British India. Here the request is made that a third division is wanted. On enquiry through the Deputy Inspector, an order is issued that in the opinion of the Head of the Department there is no real necessity for the class. The Manager of the school or the teacher does not stop there. He comes personally and makes a request "Sir, I do not want aid. Please allow me recognition". There are a good number of cases. I am not pleading this as a justification for not aiding any class.

Sir, if any other Hon'ble Member wants to speak, I shall explain afterwards. In other words, I do not want to infringe on the right of any other member.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur).*—We will speak after we hear you.

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—In moving my estimates for 1113, I tried to explain that the Government had appointed a Retrenchment Committee and they have submitted certain proposals. The question of unemployment has been slightly dilated because the Government

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

has asked the Head of the Education Department to say whether he can add any more items of retrenchment to those recommended by the Retrenchment Committee (Hear, hear.) It is earnestly hoped that as a result of the joint labours both of the committee and the permanent officials it might be possible to find new avenues of retrenchment.

The order that those classes or divisions will not be taken on the aided list applied to the year 1113. No aid can be given in the year 1113 for such classes. I admit that further postponement of aid is certainly a difficult thing for the managers. But it is not a total refusal of aid for all times. It is hoped that in the course of the year before the end of December further proposals of retrenchment will be placed before the Government by the Head of the Education Department, and in the light of these further proposals it may be possible to issue orders. If savings are available it will be possible to divert those savings to aid these new classes. But what will be the extent of those savings, whether they will be sufficient to meet the demands of all these classes, has yet to be seen. I tried to explain in reply to one or two questions that the amount required for aiding the vernacular schools is about Rs. 23,700. That has been more or less the annual increase in expenditure every year in respect of aid. Hon'ble Members will admit that however much we may be anxious to extend the scope of education, increase of this kind has somehow to be stopped. The question is whether this should be done this year. This year we have got definite proposals of retrenchment being considered. The point of the cut motion is that aid should be given immediately, that is to say, Government should not be given any time to consider the proposals but that they should come immediately with a motion for additional allotment. The Hon'ble Member for Ezhuvas tried to make out that there is a great divergence of opinion. There is no divergence of opinion with regard to the moral obligation; there is no divergence of opinion with regard to the humanity of the measure proposed. The only question is whether Government can assure this House with the same precipitation with which the question has been asked 'give us some grant'. I only ask on behalf of Government a little more time to be given to consider this question, firstly because there are the retrenchment proposals and these proposals are being examined by the Government and further proposals have been called for from the Head of the Department and Government will have sufficient data to make their decision upon.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri).*—Accelerate the speed of your consideration.

Rao Sahib I. N. Menon *(Director of Public Instruction).*—Certainly the discussion here is sufficient to accelerate the speed.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi).*—I must confess that the answer given by the Hon'ble Member for Education is disappointing. If do not blame him for that. It is a question which can never be postponed. People are asking for bread. You cannot postpone it to the next year. Regarding the financial position of the Government I find from the latest Gazette that it is very sound. For the 9 months the income is Rs. 67½ lakhs and the expenditure Rs. 65 lakhs. So there is a surplus of Rs. 2½ lakhs. But the budget is so framed on the assumption that there will be a deficit of Rs. 3½ lakhs this year. I am sure there will be no deficit. These teachers should be given some relief. I appeal to the House to support this measure and vote with me.

Motion was put and carried.

The Demand under Education less Re. 1 was put and carried.

14—Education—Cranganur—Rs. 57,298.

Demand was put and carried.

17—Law and Justice—Rs. 1,82,899.

Mr. Thomas Manjuran *(Government Advocate and Law Officer).*—I rise to move for a demand of Rs. 1,82,899 under 'Law and Justice'. I don't want to make a long speech. There are several cut motions though some of them have nothing to do with either law or justice. They are only anciliary to Law and Justice. I shall reserve my speech.

Motion No. 64.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur).*—*"To reduce the allotment of Rs. 3,764 for Establishment by Re. 1. To censure the Government for not having enforced the Factory Bill, a Government Bill, passed by the Council long ago and not for having kept up the promise of the Diwan President on the same subject in the House about 4 months ago to the effect 'I can give a personal assurance that the Trades Union Bill and the Factory Bill must*

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

come into operation as early as possible' (Vide Official Proceedings of the Council, dated 21st Meenam 1112)".

സർ, ഈ വിഷയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചു അതു അർഹിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു ദീർഘപ്രസംഗം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടത്ര ശരീരസുഖം എനിക്കില്ലെന്നു ഒരുപക്ഷേ എന്റെ ശബ്ദംതന്നെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും ശാരീരികമായ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ചുമതലയുടെ ആഹ്വാനം ജയിക്കുകതന്നെവേണം. (ചിരി) കൊച്ചിഗവർമ്മെൻറു ഒരു ഗവമ്മെൻറു ബില്ലായി എട്ടമാസംമുമ്പു് ഈ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു മൂന്നു വായനയും കഴിഞ്ഞു അവസാനിച്ച ഒരു തൊഴിലാളിബില്ല, ഒരു ഫാക്ടറി ബില്ല നിയമമാക്കാത്തതിനെ പ്രതിഷേധിക്കേണ്ടതിനാണു് ഞാൻ ഈ പ്രമേയം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു്. ഗവർമ്മെൻറു ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സാമാജികന്മാരോടു എനിക്കു സവിനയം ഉണർത്തിക്കാനുള്ളതു് എന്തെന്നാൽ ഒരു ഗവർമ്മെൻറുബില്ലിനെസംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രധാന ആലോചനകളെല്ലാം ആ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പു കഴിക്കേണ്ടിയിരുന്നു എന്നുള്ളതാണു്. ആലോചനക്കുവേണ്ടി ഇത്ര ദീർഘമായ ഒരു കാലമെടുക്കുന്നതു ഒരു പ്രധാന ഗവർമ്മെൻറുബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാടില്ലെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. പ്രമുഖങ്ങളായിട്ടുള്ള വശങ്ങളെല്ലാം ആലോചിച്ചതിനു ശേഷമാണല്ലോ ഏറ്റവും പ്രാഥമികമായ ഈ ബിൽ ആദ്യംതന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു്. അതു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. ഒരു ഗവർമ്മെൻറു ബില്ലു അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മുമ്പാകെ വരുന്നു; അതിനു അഭിപ്രായം പറയാൻ തുടരുന്നു; ഞങ്ങൾ തന്നെയല്ല നിങ്ങളും അതിനേൽ ഭേദഗതികൾ കൊണ്ടുവരുന്നു; വാദപ്രതിവാദത്തിനുശേഷം അതുപാസ്സാക്കുന്നു; അങ്ങിനെ പാസ്സാക്കിയ ഒരു ബിൽ ചവറുകൊട്ടയിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ നീതീകരണവും അതിന്റെ ഔചിത്യവും ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

സർ, എട്ടമാസംമുമ്പു ഈ നിയമസഭ പാസാക്കിയ ഒരു ബില്ലാണിതെന്നു ഞാൻ ഉണർത്തിച്ചുവല്ലൊ. എട്ടമാസംമുമ്പു ഈ നിയമസഭയിൽ മൂന്നു വായനയും കഴിച്ചു പാസ്സാക്കിയ ഒരു ബിൽ, ഒരു തൊഴിലാളിബിൽ, ഇതേവരെ ഉത്തരവാദിത്വബോധമില്ലാത്ത തരത്തിൽ നിയമമാക്കാതെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ അനുദ്യോഗസ്ഥപക്ഷം വീണ്ടും പ്രസ്തുത കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറിനോടു അനാസ്ഥരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറിനു വിസ്മൃതിക്കു മാർഗ്ഗമുണ്ടായില്ലെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗവർമ്മെൻറുബില്ലായി ഈ തൊഴിലാളിബിൽ പാസ്സാക്കിയതിനുശേഷം അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ നാം അതിനെസംബന്ധിച്ചു ഒരുവിധത്തിലും അനാസ്ഥ കാണിച്ചിട്ടില്ല. ഇതേ വിഷയം കഴിഞ്ഞ മീനമാസത്തിൽ ദിവാൻപ്രസിഡൻറു ഖണ്ഡിതമായ ഒരു വാഗ്ദാനത്തിനു വിധേയമായിട്ടുണ്ടു് എന്നതുകൂടി വിസ്മരിക്കാവതല്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Deputy President.—I suppose the Bill is pending His Highness' sanction and that it has not been announced in this Council.

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*).—No. The translation is being checked.

Deputy President.—If it is pending with His Highness, the motion is out of order.

Mr. K. M. Ibrahim (*Cranganur*).—Here the issue is not raised on the individual act of His Highness the Maharaja but on the action of the constitutional ministers appointed by His Highness to advise him and for whom we pay. It is not to cast any reflection on any action of His Highness, but only on the action of the officers who have failed to discharge their duties.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—The other day a ruling was given by the Diwan President that in the case of Bills pending His Highness' sanction nothing can be stated. But a distinction was made in the case of Bills pending with the Government. The Bill is being checked by the Government. So the matter can be discussed.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം (*Cranganur*).— ഗവമ്മെൻറു ഈ കാര്യത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന അമാന്തത്തെപ്പററി ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതിനു കുറച്ചുകൂടി സഹിച്ചിരിക്കുവാൻ നിയമമെമ്പർ പറഞ്ഞ കാരണമാകട്ടെ ഞങ്ങളുടെ വാദത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സേവനം മാത്രമാണു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആപ്പീസിൽ വന്ന താമസമാണു് എന്നുപറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സേവനത്തിനു ഞാൻ നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. മൂന്നുപേജു് കടലാസ് ഏറവും സാധാരണങ്ങളായിട്ടുള്ള ചിലനിയമം, അതും ഗവമ്മെൻറിൻേറയും നിയമസഭയുടേയും ആലോചനയ്ക്കു പലതവണ വന്നിട്ടുള്ള ഒരു നിയമം; ഒരു മിനിട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ തജ്ജിമ ചെയ്തുകൊട്ടക്കാം. ഇത്രവളരെ അനുഭവറിക്കാരും എണ്ണറിക്കാരുമുള്ള — ഇത്രവളരെ കാര്യപ്രാപ്തിയും വലിയവലിയ ശമ്പളം പറ്റുന്ന ആളുകളും നിലകൊള്ളുന്ന— ഒരു ഗവമ്മെൻറിനു് എട്ടുമാസക്കാലമായിട്ടും ഇതു തജ്ജിമചെയ്യുവാനുള്ള സാദ്ധ്യത ഉണ്ടായില്ല എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചതിനെ ഞാൻ പറയുന്നു ഗവമ്മെണ്ടു അബദ്ധത്തിൽ നിന്നുചാടി പരമാബദ്ധത്തിൽ ചെന്നുവീഴുകയാണു് ചെയ്തതു് എന്നു്.

സർ, ഞാൻ എൻെറ ബഹുമാനപ്പെട്ട അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു ഇക്കാര്യത്തിൽ പറയുന്നതു്, ഏറവും വിനയപൂർവ്വം ഉണർത്തിക്കുന്നതു് എന്താണെന്നുവച്ചാൽ ഈദൃശസംഗതികളിൽ നിങ്ങൾ പ്രത്യേകമായ ഒരു ഉത്സാഹം കാണിക്കണമെന്നാണു്. നമ്മെ എവിടെനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തു് അയച്ചിരിക്കുന്നുവോ ആ അന്തരീക്ഷത്തിൻെറ പ്രതിനി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ര്യം മാത്രമല്ല നാം വഹിക്കുന്നത്. നാം നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാതിനിദ്ധ്യം മാത്രമല്ല വഹിക്കുന്നത്. കൊച്ചീരാജ്യത്തിലെ പൊതുജീവിതത്തിന്റെ തൊഴിലാളികളാണ് ഇവിടത്തെ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ നാം എന്നുള്ള ബോധം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം. (ഹിയർ, ഹിയർ) പ്രസ്തുത പ്രാതിനിദ്ധ്യം എനിക്കുമാത്രമുണ്ടെന്നുള്ള അഭിമാനംകൊണ്ടല്ല പറയുന്നത്; എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും പൊതുജീവിതത്തിന്റെ പ്രാതിനിദ്ധ്യത്തെ പൂർണ്ണമായി നിറവേറുവാൻ സാധിക്കാത്ത പല അപൂർണ്ണതകളുമുണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷെ നമ്മേക്കാൾ അവശപ്പെട്ടും വിഷമപ്പെട്ടും ദാരിദ്ര്യവും പാടും പട്ടിണിയുമായി നമ്മുടെ നാട്ടുകളിൽ കിടന്നു നരകിക്കുന്ന അനേകം ദരിദ്രലക്ഷങ്ങളുടെ പ്രാതിനിദ്ധ്യവും നമുക്കുണ്ട്. സമുദായത്തിന്റേയും സ്വത്തിന്റേയും പ്രാതിനിദ്ധ്യം മാത്രമല്ല നമുക്കുള്ളത് കൊട്ടാരത്തിന്റേയും മനോഹര കെട്ടിടങ്ങളുടേയും പ്രാതിനിദ്ധ്യം മാത്രമല്ല ഉള്ളത്; ദാരിദ്ര്യത്തിന്റേയും തൊഴിലില്ലായ്മയുടേയും പ്രാതിനിദ്ധ്യവും നമുക്കുണ്ട്, പട്ടണങ്ങളുടേയും ഗ്രാമങ്ങളുടേയും പ്രാതിനിദ്ധ്യം നാം ഒരേ അവസരത്തിൽ വഹിക്കുന്നു. പെറുക്കടിലിന്റേയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റേയും വൈരികളാണു നാം. ഈ രാജ്യത്തെ സകല സാമ്പത്തിക അരിഷ്ടതകളേയും ശമനം വരുത്തുവാനുള്ള ഖണ്ഡിതമായ ദൌത്യം നാം നമ്മുടെ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ഏറ്റിട്ടുണ്ട്. സാമ്പത്തികമായി അവശതയുള്ളവരുടേയും തൊഴിലില്ലാതെ തെണ്ടിനടക്കുന്നവരുടേയും അരിഷ്ടതകളെ മാറ്റി അവർക്കു കഴിയുന്നത്ര ക്ഷേമം പുലർത്തണം; അവരെ ലക്ഷ്മിയുമായി അടുപ്പിക്കണം. സുഖമായി ജീവിപ്പാനുള്ള പ്രാഥമിക പൌരസ്വാതന്ത്ര്യം സ്ഥാപിക്കണം എന്ന സന്ദേശമാണു നമ്മുടെ പൊതുജീവിതത്തിന്റെ നെടുംതൂണ്. അതിനനുരൂപമായതാണ് ഈ ഉപക്ഷേപം. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ തൊഴിലാളികളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിലേക്കു കൊച്ചിഗവർമ്മെൻറുതന്നെ കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ബിൽ യാതൊരു നീതീകരണവും ന്യായവും കൂടാതെ ഇത്രയും കാലം വെറുതെ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാനുള്ള ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ സ്വീകരിച്ചു വോട്ടു ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* **Mr. Thomas Manjuran** *(Government Advocate and Law Officer)*.—Sir, one would think from the great fervour of the oratorical attempt that we heard just now that Government after introducing this bill and getting it passed lost sight of it altogether and relegated it to the waste paper basket and is waiting for the further inducement to pass it into law. Facts are travestied. Now, what are the facts? As Hon'ble Members are very well aware, recently the Government has been confronted with a very large volume of legislation. Bills passed have to be carefully translated into Malayalam before submitting

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

them for His Highness' orders and before they become law. Speaking of a few of the voluminous bills, I may refer to the Factories Bill, the Patents and Designs Bill and the Trade Unions Bill and others which are teeming with phrases which are almost incapable of being translated. The translation is done in the Huzur and the staff is restricted. I am also surprised I must confess, at this great and passionate appeal made by the Hon'ble Member for Cranganur, when I look back at the history of the bill while it passed through the Select Committee stage and that mainly and exclusively due to the action of the Hon'ble Member who just now sat down.

Mr. K. M. Ibrahim (*Cranganur*).—We are speaking about a period after that.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—I am trying to make out and ask whether the Hon'ble Member had the same enthusiasm for the rapid passage of the bill. For several months this Hon'ble Member held up the bill during the Select Committee stage. It was only after repeated reminders that it was sent back.

Mr. K. M. Ibrahim (*Cranganur*).—This is quite beside the point. Now the Hon'ble Law Member is going to criticise my conduct at the time of the Select Committee stage. If he had read my dissenting minute covering 25 pages he would have understood the cause of the delay. He had introduced so many conservative wifs there. He is bringing these points to confuse the issue now before the House.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—I am only submitting to this House that the Hon'ble Member makes a mistake in thinking that the sense of duty of the Government in these things is like the sense of duty shown by the Member in holding up the bill for several months in spite of repeated reminders. It is not the habit of Government to throw into waste paper baskets the bills introduced by them and if this is passed by the Council it will be passed into law. Now the Hon'ble Members will realise that these bills had to be translated and corrected and checked and rechecked and they are receiving the attention of the Government and this particular bill is just now on the point of being sent to His Highness the Maharaja. It is not possible to translate this freely as it teems with technical phrases. It is very very difficult. I can assure the Hon'ble Members that the Government has been trying their level best to expedite the translation of this bill and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the work will be expedited to the very best of the Government's ability.

With regard to the other bill, the Trade Unions Bill, that bill was passed long ago and would have been brought into force but for the fact that for introducing the rules three months' previous publication is necessary. That period is just over, on the 3rd August, and forthwith the measure will be brought into force. It is very uncharitable to attribute baseless motives to Government. Government have not been keeping the bill in abeyance.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം (*Cranganur*).— സർ, ഇതിനു വലിയ ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ലാമെമ്പർ അവർകൾ കുറച്ചുനേരം ഇവിടെ സംസാരിച്ചതുകൊണ്ടു എന്റെ വാദത്തിനുവേണ്ടി വല്ല യുക്തികളും പറവാൻ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഈ ഉപക്ഷേപം നിങ്ങളെല്ലാവരും ചേർന്നു പാസാക്കണമെന്നാണു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നതു്. ലാമെമ്പർ പറഞ്ഞ സംഗതിക്കു ഞാൻ അപ്പോൾതന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇതു ഒരു തൊഴിലാളിപ്രശ്നമായതുകൊണ്ടും ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മെന്റു കുറച്ചുകൂടി ദ്രുതഗതി വക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ടും ഞാൻ ഇതു പ്രസ്സുചെയ്യുന്നു.

Motion was put and negatived.

Mr. K. M. Ibrahim (*Cranganur*).—A poll, Sir.

POLL

Ayes	Noes
Mr. T. C. Iyyukutty	Mr. K. P. Kannan Nayar
,, T. K. Nayar	,, K. Achyuta Menon
,, A. Eachara Menon	,, P. J. George
,, K. S. Panikkar	,, P. V. Subramania Ayyar
,, K. T. Mathew	,, Thomas Manjuran
,, T. A. Ramachandra Iyer	Rao Sahib I. N. Menon
,, P. Kumaran Ezhuthassan	Dr. E. S. R. Menon
,, C. R. Iyyunni	Rama Varmha Thampuran
,, E. Ikkanda Warriar	Mr. T. Narayana Menon
,, K. M. Ibrahim	Dr. D. Raghavendra Rao
,, K. M. Kunhi Moideen	Mr. A. L. Devassy
,, V. K. Krishnankutty	,, K. Narayana Menon

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Ayes	Noes
,, K. Ashtamoorthi Namburipad	,, Shabdai S. Koder. ,, A. Narayana Menon ,, M. A. Sankunny ,, V. S. Krishnan Vaidyar ,, A. V. Moothedan ,, George Parakkal ,, P. C. Varkey ,, P. Sankunny Menon Miss. G. M. D' Souza.

Neutrals.

Dr. A. R. Menon
Mrs. Meenakshi N. Menon.
Mr. T. S. Balarama Ayyar
,, K. S. Manikkam
,, R. Viswanathan Chettiar
,, P. J. Alexander
,, K. Kunhirama Menon.

Motion was therefore lost.

Mr. K. T. Mathew *(Kunnamkulam).*—On a point of order. How many members are present? The number must agree with the results announced.

Deputy President.—I am not going to inquire into the matter. I have asked the Secretary to note down the names of those who did not vote any way.

Mr. T. S. Balarama Ayyar *(Trichur North).*—I would submit that there is a possibility of having a fourth class who did not take part in the discussion.

Motion No. 65.

* **Mr. P. Kumaran Ezhuthassan** *(Wadakkancheri).*—*"To reduce the allotment of Rs. 3,858 for Establishment by Re. 1. To request the Government to raise the jurisdiction of the Munsiffs' courts from Rs. 2,000 to Rs. 3,000".*

Sir, the cut motion is not brought here from any personal motives because I unfortunately happen to be a vakil in the Munsiff's court, which court is attempted to be vested with

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

higher jurisdiction by Rs. 1000 more than at present. I have got the interests of the population of the villages who have to resort, in the event of a suit over Rs. 2000 being filed in those parts to Trichur and in these parts to Ernakulam. These are the only courts which will entertain suits of over Rs. 2000. The Munsiffs' courts are given only the maximum jurisdiction over suits of Rs. 2000. It requires no arguments to show that persons far off from Trichur within the jurisdiction of the Trichur District Court and persons far off from Ernakulam within the jurisdiction of the Ernakulam Anjikaimal District Court find it difficult and inconvenient and expensive to come up to these places for the purpose of filing original suits of above Rs. 2,000. It is to alleviate the difficulties of these persons to some extent that I request the Government by means of this cut motion to raise the jurisdiction of the Munsiff's court from Rs. 2000 to Rs. 3000. If this proposition is to be granted considerations that may prevail with the Government will certainly have to be taken into account. In granting this request we must see whether there are any disadvantages. If there are disadvantages more weighty than the advantages that I have pointed out, certainly the request cannot be granted. Let us examine the case from that standpoint. It is absolutely necessary that a case has to be handled by proper persons. It is also necessary that the case has to be decided by a competent authority. These are the two considerations which must prevail with any Government in granting or refusing this request. I submit that, viewed from this standpoint, the conduct of the case by a competent hand and the decision of the case by a competent authority, my request has to be granted. It may be asked whether these conditions are satisfied in the Munsiff's courts. I submit that as far as the conduct of the case is concerned if you look into the question of the practitioners in these Munsiff's courts you will not be justified in saying that there are not a sufficiently large number of competent advocates for the simple reason that that class of vakils were given sanads without their possessing proper legal qualifications. That practice has already been put an end to long ago in 1094 when the Vakil's Regulation was enacted by which only graduates in law are allowed to practise in these courts. Therefore the latest recruits to the Munsiff's courts belong to the category of persons other than B. Ls must be considered to have begun practice as long ago as 1094 up-to-date. Even the latest recruit must have this long experience gathered at the bar in the company of more clever men for these 16 years. Over and above that class of vakils, their number is gradually

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

dying out, we have to day a sufficiently large number of B. Ls with a few years of experience to their credit. Therefore if you consider from the standpoint of vakils being available to handle the cases, that question has to be answered in my favour. With regard to the question of the deciding authority I shall not say that our Munsiffs are of an inferior variety. No doubt the earnestness, the quality and the impartiality with which they try their cases will certainly not say that they belong to a class which ought not to try cases beyond Rs. 2,000. I am now on the question of giving facilities, convenience, for the litigant public of the villages for the filing of their cases beyond Rs. 2,000. In granting that request we should see whether there are difficulties which would militate against the grant of the request being made. My case is that from the standpoint of both these conditions the answer must be given in my favour. That being the case, I place the cut motion for the consideration of this House and for the request being granted.

When we are trying to imitate British India in all respects, it is our duty to come up to their level as far as the jurisdiction of courts is concerned. We are following the lines of British India.

Mr. A. Narayana Menon *(Vyttila).*—On a former occasion when a like cut motion was moved, I opposed it. This time also I oppose it.

Mr. P. Kumaran Ezhuthaṣsan *(Wadakkancheri).*—So, you have not improved.

Mr. A. Narayana Menon *(Vyttila).*—Sir, I had occasion to oppose a cut motion of a like nature on a previous occasion. We have heard no new argument to-day. All the objections that I raised before stand and I need not elaborate my arguments. I shall begin from the last point referred to by my honourable friend. In British India the jurisdiction of Munsiff's court is Rs. 3000. I do not know whether my friend has inquired as to the procedure followed there with regard to appeals. In our courts, with reference to original suits tried in Munsiff's court, we have to prefer appeals to the District Court in the first instance; a second appeal can be filed to the Chief Court from the District Court's decisions in appeals. It is the accepted practice that in second appeals on points of fact the Chief Court cannot interfere if the findings are concurrent. My friend wants the jurisdiction to be higher. That makes hardship to parties. Suppose a party has lost his case in the Munsiff court, and suppose he fails in the District Court also.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

When he goes the Chief Court if the decisions are on a concurrent finding of fact he would get no remedy at all. The higher the amounts involved in suits the state provides better facilities to parties to secure the best justice. If a case is filed in the District Court first and if the party loses he has now a right of appeal to the Chief Court. There a Division Bench or a Full Bench would hear him. Now, he has the consolation of getting his case heard by the highest court in the land. By adopting this motion we take away this right. That is one of the important grounds on which I oppose this cut motion. It was only recently that the pecuniary jurisdiction of Munsiff was raised from Rs. 1000 to Rs. 2000, as a result the pendency of files in the Munsiff's court rose. Government found it absolutely necessary to appoint an additional Munsiff to clear off arrears; that Munsiff was sent to courts where there was congestion. We are compelled to keep a permanent Additional Munsiff. Why should we add to the work of the Munsiff's courts and thus necessitate the appointment of many Additional Munsiffs? With the raising of pecuniary jurisdiction, cases on the original side and in the miscellaneous section will increase enormously. No convincing case has been made out to raise the pecuniary jurisdiction of Munsiffs. With regard to the qualifications of our Munsiffs I do not want to controvert my friend's argument. We have had many Munsiffs who rose to the Chief Court bench. Our Munsiffs are able officers. We do not want to give more work to the already over worked Munsiffs. We should give litigants the facilities to get justice. The higher the amount involved in a case the greater should be the facility granted. On these grounds I oppose the motion.

* **Mr. Thomas Manjuran** *(Government Advocate and Law Officer).*—Sir, Government regret their inability to accept the motion. The matter was discussed in extenso a few months ago and all kinds of arguments have been advanced and discussed. One important distinction has to be kept in mind as far as our small Cochin State is concerned. When you are speaking about the procedure in British India you forget that, there the distance is greater than here. The maximum distance here between Chittur and Trichur is 42 or 44 miles. The Munsiff's courts were at first entrusted with a jurisdiction of Rs. 1000. When it was raised to Rs. 2000 it was felt that the work in the Munsiff courts became more and more heavy so that additional Munsiffs had to be appointed. As observed by the

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Hon'ble Member for Vyttila in the more important cases it is only fair that the highest court is appraised of the fact and gives its decision. It is but fair that the highest court gets a chance to decide the case finally. But as admitted by the Hon'ble Member for Wadakkancheri there is some distinction between the new bar as characterised by the Hon'ble Member and the old practitioners who are of definitely lower grades. It is also note worthy that the leaders of the profession are also to be found in the Chief Court. All the facilities with regard to the litigant public will be taken away by giving this higher jurisdiction and thereby complicating the situation by imposing extra burdens on the Munsiffs.

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram)*.—Will this necessitate additional appointments?

Mr. Thomas Manjuran *(Government Advocate and Law Officer)*.—Yes, because of the raising of jurisdiction the additional Munsiff has become a fixity now.

Mr. T. K. Nayar *(Pazhayannur)*.—And the Additional Judge?

Mr. Thomas Manjuran *(Government Advocate and Law Officer)*.—Considering the facts of the small distance, better convenience to the litigant public this motion cannot be accepted.

* **Mr. P. Kumaran Ezhuthassan** *(Wadakkancheri)*.—I must confess that the advocacy of the non-official members as also the official spokesman of the Government against this motion, I am constrained to characterise as not convincing. The Hon'ble Member for Vyttila who opposed this attempted to meet one of the two points that I raised. One point he conceded because he knows the comparative work of our Munsiffs. So he took up this advocacy only on one of the points, namely, the difficulties and disadvantages of the clients if the jurisdiction is raised and he pointed out that the difficulty of the client is of not having the satisfaction of his case being heard by the highest tribunal of the State in cases where a concurrent decision has been arrived at on facts. As an able advocate of the Chief Court he stated that the Chief Court cannot take a final decision if there has been a concurrent finding on facts, as distinguished from law when the Chief Court says that they cannot interfere. In that kind of exceptional cases the litigant public is denied the privilege of his case being heard

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

by the Chief Court. That is one of the disadvantages of the litigant public. I am only answering the Hon'ble Member who opposed the motion. I submit that this denial of not having this consolation of a consideration of such a case of his by the highest tribunal is not one which can militate against the advantages of a large number of litigant people who find it extremly difficult to run up to Trichur or run up to Ernakulam for having his case above Rs. 2000 instituted in these courts. There is what is called comparative advantage and comparative disadvantage.

Now with regard to the point raised by Government Advocate. The chief point raised was that he did not say anything about the capacity of the Munsiffs to try such cases. Therefore I take it that he endorses the view of the Hon'ble Member for Vyttila that they are of A 1 quality and competent to try these cases. His point was that by giving to Munsiff's courts the trial of cases over Rs. 2000 and up to Rs. 3000 you will certainly increase the number of files in the Munsiffs' courts and therefore permanent additional Munsiffs may come into existence if the jurisdiction of these courts is raised from Rs. 2000 to Rs. 3000. After the jurisdiction of these courts was raised from Rs. 1000 to Rs. 2000 about 20 years ago perhaps some additional appointments would have been necessary. He seems to have, either deliberately or otherwise, lost sight of another thing that has been working in our State and that is going to work with greater intensity during the years to come, I am referring to the trial of cases by the Panchayat courts. When the jurisdiction of the Munsiff's court was raised from Rs. 1000 to Rs. 2000 the jusisdiction of the Panchayat courts was raised from Rs. 30 to Rs. 50. The desirability of raising the jurisdiction of these Panchayat Courts from Rs. 50 to Rs. 100 will be brought to the notice of the Government and I shall not be surprised if the Government accedes to this reasonable request. Another factor is, till about last year we had very few Panchayat courts. Now the scheme of the Panchayat Regulation is to invest the Panchayats with additional jurisdiction. The Panchayats are grouped together and every grouped Panchayat is given civil jurisdiction. That means a good volume of the work of the Munsiffs' courts on the small cause side is taken away from their jurisdiction thereby giving the Munsiffs time to try other cases. That fact seems to have been lost sight of. I am sure he was not aware of that. If it were not so, he would have tried to meet that also. Much of the force of the argument of additional work for the Munsiffs is therefore lost. All the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Panchayat courts will be grouped, many have been so grouped in 1111 and 1112. Some are to be grouped by the end of 1113 and the courts will have civil jurisdiction. Therefore the Munsiffs will have time to try cases. I would have liked to get a unanimous vote on this. That is impossible now. There are those who want these things to go on. Therefore as a prudent man, in order to know who all support me I press the motion.

Motion was put and negatived.

Motion No. 66.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri).*—*"To reduce the allotment of Rs. 3,858 for Establishment by Re. 1. To urge upon the Government to issue orders to the judiciary to let off judgment debtors from arrest if they pay 5 per cent of the decree debt.*

* Sir, it is but reasonable that in these days of depression when a man is brought under arrest to the Court for non-payment of debt, if he manages to pay 5% of the debt for which he has been arrested, the condition of the times demand that he may be allowed to go back and find out another 5% before he is arrested again. Since you are on a policy of falling into line with British India in these things, I hope you will accept this.

Mr. K. P. Kannan Nayar *(Secretary to Government).*—To give executive orders to the judiciary? And that to come from a lawyer!!

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri).*—My point, Sir, is that the Government be pleased to issue orders to the judiciary to let off judgment debtors from arrest if they pay 5 per cent of the decree debt. The query shows that they have not done anything. I know they have done it. For the sake of the poor villager for the judgment debtor have you not done it? Have you not issued instructions to the judiciary that the judgement debtors when they are brought before the court and when properties are put up for sale have to be dealt with leniently? Have you not issued orders?

Mr. K. P. Kannan Nayar *(Secretary to Government).*—No, the Government have not.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri).*—The Government of Cochin?

---

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Manjuran *(Government Advocate and Law Officer).*—Certainly not.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi).*— The Chief Court have issued circulars.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Wadakkancheri).*—Just as you took shelter under the wings of His Highness you are taking shelter under the wings of the Chief Court. The Chief Court was requested to issue orders that being the proper channel to order the lower judiciary. It is the function of the highest tribunal for good causes, it is also the function of the Government. It need not be a threatening order. It may be a gesture. I know the language which you have to use. The Government can in a mild way, in a humble way, in a proper way, suggest to the Chief Court that this relief be granted to the judgment debtor. Have you not done it before? Is it not the effect of that gesture of yours, a hint given by you to the Chief Court, working on behalf of the judgment debtor? Do you deny it? Such things have been done, Sir, ever since the economic depression set in. Such good things have been attempted by the Government and the benefits of it are being enjoyed by the poor people. I want that attitude of yours to be intensified. Can a request be more modest and is this to be the attitude of the Government when the case of the hard hit agricultural population of the villages is placed before you? You are taking shelter under technicalities and trying to fight shy of the whole issue. The point, the spirit and the purpose of this cut motion may be looked into and not the words there. Poor I might have worded it unhappily 'to issue orders.' If that is offensive, very good, let those words be changed to 'to instruct' or 'to request to issue orders' to the Chief Court. You can request them you can instruct them to come to the relief of the hard hit agriculturists.

Now the heat is off on both sides and let us coolly consider that question. This is the relief that I want the Government of Cochin to grant to the poor man. Of course it is only the person who has been in the clutches of the warrant peon that knows the anxiety, that knows the penuary. It is not fat salaried men gentlemen like you that can understand this. The poor people know it. Being a practitioner in the lower court I have seen their anxieties, I have felt for them, I have pleaded for them and often times I have succeeded also. I want you to come to the rescue of these persons. Hence the cut which I place before you and before this House.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. A. R. Menon (*Pallippuram*).—What is your objection apart from the circulars in giving some relief to the poor judgment debtors? He makes a specific request. I think your department has always been doing something in that direction.

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*).—The Civil Procedure Code will have to be changed if this is put into effect.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—Now, Sir, in the form in which this motion is brought I must confess that it is a startling proposition. It is to request Government to issue an order to the courts of law that such and such a thing should be done when those courts of law are functioning under statute. I never expected a lawyer member of this House to bring forward such a motion.

Mr. K. M. Ibrahim (*Cranganur*).—He has changed the wording, Sir.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).— What is still more startling is that when that aspect of the matter is pointed out he stands up to retort and makes wholesale aspersions against Government showing eyes, nose and mouth and what not. I have never heard such irresponsible aspersions not only inside this House but also outside.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Wadakkancheri*).— I shall take the consequence of all the remarks I have made. I know I have to take and I do take the consequences.

* **Mr. Thomas Manjuran** (*Government Advocate and Law Officer*).—I ask are they not a series of irresponsible aspersions, to say that the judiciary of the State is wholesale browbeaten? He even makes faces at the treasury benches. I respectfully submit that those expressions will be repudiated by one and all the members of this House and by the public in the State. Are we to be condemned by the whole world rather than confess the mistake committed? After making all sorts of aspersions, it does not look well to turn round and make all sorts of excuses. Will any Hon'ble Member of this House do that?

Now with regard to the question put by the Hon'ble Member for Pallipuram, I have to say that the remedy is

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

there. To any honest debtor there is a remedy. To a dishonest debtor there is no remedy. The whole trouble seems to be that. If an honest debtor goes to a court of law and says that he is not in a position to pay, there are provisions in the Civil Procedure Code now to get relief, to get temporary relief.

Dr. A. R. Menon *(Pallippuram).*— Is it going on now?

Mr. Thomas Manjuran *(Government Advocate and Law Officer).*—Every day it is going on. But if the court finds that the man pleads inability to pay with money in his pockets he is not given any relief but he is sent to the Viyyur Jail. Under such circumstances why do you want additional provisions? Every day this is being done in all courts of law. No honest creditor who is temporarily embarrassed has anything to fear. I believe all the lawyer members will agree with me that there is ample provision in the Civil Procedure Code. But to the dishonest, ingenuous man who after having humbugged his creditors pleads to a court that order is of no use. It is easy to make wholesale allegations and aspersions.

I ask, Sir, which decree holder will throw good money after bad. I believe that the decree holder has to pay Rs. 15 per mensem to send his debtor to Jail. The complaint comes from the humbugging false debtors who have money and who pay nothing to the creditors. If you think so and if you agree with me you vote for this, otherwise not.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ *(Pazhayannur).*— സർ ഇതിനുമുമ്പു സംസാരിച്ച രണ്ടു മാന്യന്മാരുടെ ഉജ്ജ്വലമായ പ്രസംഗംപോലെ വരുത്തുവാൻ ഞാൻ കഴിയുന്നതും ശ്രമിച്ചുകൊള്ളാം. പക്ഷെ അത്രത്തോളം ആയില്ലെന്നുവന്നാൽ എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതന്മാർ ക്ഷമിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആദ്യമായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ആദ്യത്തിൽതന്നെ ഇവിടെ ഒരു വാദം ഉണ്ടായതു് എക്സിക്യൂട്ടീവു ജൂഡിഷ്യറിയെ ഇൻറർഫിയർ ചെയ്യുന്നതെന്നാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർമ്മെൻറു സിക്രട്ടറിയവർകൾ ഇതിനുമുമ്പു പറയാത്ത അത്ര അഫ്ഫാൻറായിട്ട ഗവർമ്മെൻറു എക്സിക്യൂട്ടീവു അധികാരം പ്രവൃത്തിച്ചുവെന്നു പറയുന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു.

Deputy President. — Order, Order. The only question is whether if a man deposits 5 per cent he should be let off. That is the motion before the House.

മിസ്റ്റർ. ടി. കെ. നായർ *(Pazhayannur).*— അതുതന്നെയാണു് ഞാനും പറയുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Deputy President.— Hon'ble Members should understand one thing. They should not say to request the Government to issue orders to the judiciary.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar *(Nellayi).*— He has already amended that.

Deputy President.— I have no objection if the Hon'ble Member puts forward such a motion for the acceptance of the House.

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കണ്ണൻനായർ *(Secretary to Government).*— ഇതിന്റെ ഇഷ്യു ശരിയാണ്, അവക്ക് അധികാരമില്ലെന്ന പറയുന്നതു കൊണ്ട് അധികാരമുണ്ടെന്ന കാണിക്കേണ്ട ചുമതലയില്ലേ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ *(Pazhayannur).*— നിങ്ങൾ ഇതുവരെ ഈ ഭാഗത്തുള്ള ആളുകൾ എന്തു ചെയ്യുവെന്നുള്ളതു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നിട്ട് എന്തെങ്കിലും ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഗവർമ്മെൻറു അനുകൂലിക്കുമെന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഗതിയിൽ സമ്മതിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ രണ്ടാമതും അതിനെപ്പറ്റി പറയാൻ ഇടവരുമോ? ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു് തെറ്റാണെന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചാൽ അല്ലെന്ന പറയുവാൻ നിങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയില്ല.

അദ്ധ്യക്ഷനവർകൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതി മനസ്സിലാക്കാതെയല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഞാൻ ഇപ്പോൾ കേട്ടതിൽനിന്നും എക്സിക്യൂട്ടിവിൽ കൾനമായ ഒരു ആർഡർ അയക്കണമെന്നല്ല എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതു്. ഏതു തരത്തിൽ വേണമോ ആ തരത്തിൽ ആ വാക്കു മാറുന്നതിനും വിരോധമില്ല എന്ന് എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതൻ ഇവിടെ വെടിപ്പായി പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കണ്ണൻനായർ *(Secretary to Government).*— പറഞ്ഞില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തച്ഛൻ *(Wadakkancheri).*— പറഞ്ഞു, കേട്ടില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ *(Pazhayannur).*— റിക്വസ്റ്റു് എന്നോ സജസ്റ്റു് എന്നോ റെക്കമെൻ് എന്നോ മൂന്നു നാലു വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ഇവിടെ പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ചാണ് ഞാൻ ഇവിടെ എഴുന്നേറ്റു നിന്നതും. ഇതിനു മുമ്പ് കടക്കാരുടെ സങ്കടങ്ങൾ പറഞ്ഞ അവസരത്തിൽ കൊച്ചി ഗവർമെൻറിൽനിന്നു ഇൻ-ഡെബ്റ്റേറ്റ്സിനെ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ചിലതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന് ഒരു ക്യാറ്റ്ലാഗ് ഇവിടെ കിട്ടീട്ടുണ്ട്. അതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ . . . .

മിസ്റ്റർ തോമസ് മാഞ്ഞൂരാൻ *(Government Advocate and Law Officer).*— വാസ്തവമല്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ *(Pazhayannur)*.— വാസ്തവമാണെന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ തോമസ് മാഞ്ഞൂരാൻ *(Government Advocate and Law Officer)*.— സത്യം പറഞ്ഞാൽ അതു വാസ്തവമാണ്. (ചിരി)

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ *(Pazhayannur)*.— ഇവിടെ രണ്ടു സക്കുലറിന്റെ കോപ്പി വായിക്കുകയുണ്ടായി.

മിസ്റ്റർ തോമസ് മാഞ്ഞൂരാൻ *(Government Advocate and Law Officer)*.— അതെ, രണ്ടാണ്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ *(Pazhayannur)*.— അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്, നിർബന്ധമായിട്ട് ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ തരമില്ല, നിങ്ങളുടെ ഉപക്ഷേപത്തിലെ തത്വം സ്വീകാര്യമാണെന്നു സമ്മതിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറുണ്ടു്, അതുകൊണ്ടു ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുകണ്ട് സെൻഷർ ആണെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കരുതു എന്നു്. ഞങ്ങളുടെ ആവലാതികൾ കേൾക്കേണ്ടതാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കേൾക്കുക, ചെയ്യണമെന്നു നിർബന്ധമില്ലെല്ലോ! ഇതു വളരെ ഗൌരവമായ സംഗതിക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ജോലി രാജിവെച്ചുപോകണമെന്നായിട്ടില്ല. ഞങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ . . . . .

മിസ്റ്റർ തോമസ് മാഞ്ഞൂരാൻ *(Government Advocate and Law Officer)*.— ചീത്ത പറഞ്ഞാലോ!

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ *(Pazhayannur)* ചിലപ്പോൾ ചീത്ത പറയും, ചിലപ്പോൾ നിലവിളിക്കും, ചിലപ്പോൾ ബഹളംക്കൂട്ടും, കത്തിക്കുത്തും വരാം! അങ്ങിനെ വരാറില്ലേ! ഇവിടെ അങ്ങിനെ വന്നുവെന്നോ ആ സ്റ്റേറേജിലെത്തിയെന്നോ എത്തിയേക്കുമെന്നോ ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഇതുകേട്ട നിങ്ങളാരും പേടിക്കണ്ടാ. (ചിരി) ആവുന്നതു ഒരു സംഖ്യ കോടതിയിൽ കെട്ടിവച്ചാൽ എന്താണു വേണ്ടതു് എന്നുള്ളതിനു ജനറലായിട്ട ഒരു സക്കുലർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ഇവിടെ വായിക്കുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു കടക്കാർക്കു വളരെ ഗുണങ്ങൾ കിട്ടീട്ടുമുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ തോമസ് മാഞ്ഞൂരാൻ *(Government Advocate and Law Officer)*.— ഞാൻ ഇടക്കു കയറി പറയുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കരുതു്, രണ്ടു സക്കുലർ ഉള്ളതിൽ ഒന്നു വസ്തുവില്പനയെപ്പറ്റിയും, മറ്റൊന്നു വാറണ്ടിനെപ്പറ്റിയുമാണ്. അതു ആ പ്രൊവിഷനിൽ തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. വാറണ്ടിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ആളെ ഉത്തമവിശ്വാസത്തിന്മേൽ വിട്ടയക്കുവാൻ അവകാശവുമുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം *(Cranganur)* ജൂഡിഷ്യൽ കോടതിയോടു പറയുവാനായിട്ട് ഈ കൌൺസിലിനു അധികാരമില്ല എന്നു പറഞ്ഞില്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ *(Pazhayannur)*.— വസ്തുക്കളെ ജപ്തിചെയ്തിട്ടുള്ളതിനു മാത്രമേ അതു ബാധകമാകയുള്ളൂവെന്നാണു പറയുന്നതു്. അതിനു കുറച്ചുകൂടി ഗൌരവമുണ്ടു്. ഈ ഭയവു് മറ്റുള്ളവരുടെ കായ്ത്തിലുംകൂടി ഉണ്ടാകുമെന്നാണു ഞാൻ ധരിച്ചതു്. ഇപ്പോഴില്ലേ?

Deputy President.— There is provision in the Civil Procedure Code.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ *(Pazhayannur)* —എന്റെ വക്കീൽ സഹോദരന്മാർ ദയവുചെയ്തു ക്ഷമിക്കണം. എനിക്കു ഇതുവരെ കോടതിയിൽ ഹാജരാകുവാൻ ഇടയായിട്ടില്ല. കൊടുക്കുവാനുള്ള നിലയിൽ വാറണ്ടിൽ പിടിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ കടക്കാരുടെ വക്കാലത്തോടുകൂടിയോ ഞാൻ കോടതിയിൽ ഹാജരായിട്ടില്ല.

ഉഭംനാടുകളിൽ കടക്കാരായ അനവധി ആളുകൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അവർക്കു ഒരു രക്ഷചെയ്യുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതും ലഘൂകരിക്കാതെ. ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ചെയ്യുക, അവരുടെ സങ്കടാവസ്ഥ പറയുവാൻവേണ്ടിയാണു ഞാൻ എഴുന്നേറ്റതു്.

Mr. K. S. Manickam *(Irinjalakuda)*.—The object of this cut motion has been given effect to as a measure of leniency in all the courts of the State. From my personal experience which I do not claim to be large or varied as that of the Hon'ble Member for Wadakancheri, I can definitely assert before this House that the courts in the State have not come to the stage of asking the decree holder to pay the judgment debtor something. If the judgment debtor brings as low an amount as eight annas the judgment debtor is let off. The decree holder does not insist on the judgment debtor being sent to the jail because for an application to send the debtor to jail he has to shell out hard cash. I ask, " who will throw good money after bad."

This principle has been given effect to in all our courts. If the decree holder lodges a complaint that the debtor is in a position to pay his debts and that he deliberately tries to cheat his creditor, the civil courts now-a-days close their ears against such a decree holder. Honest creditors who have advanced their hard earned money in times of necessity to a person who has spent it without thinking that it is borrowed money and in some cases who have taken these loans without any idea of returning the loan, are now going to be told by this motion that they have no right for the money. Now it has come to the stage that the decree holder is not asked to pay something to the judgment debtor to meet his expenses for his coming to the Court to plead that he should not be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

sent to jail. Hon'ble Members who do not know the actual conditions in the courts and who do not know the actual happenings in a court of law are supporting this motion.

Mr. K. M. Ibrahim (*Cranganur*).— We know the conditions of villages, whereas the Hon'ble Member for Irinjalakuda knows only the conditions of Towns.

Mr. K. S. Manickam (*Irinjalakuda*).— I think that the Hon'ble Member knows only the condition of the persons who have borrowed money and who are not willing to pay.

Besides, if a judgment debtor is being arrested on a warrant and is brought before the court the Munsiffs invariably releases him on the kychit executed by him and him alone. So judgment debtors are even released without payment of money but on the strength of kychits executed by them. If this motion too is accepted then the machinery of credit may stop with worse results. It may come to a stop and the Hon'ble Member for Cranganur or any other Hon'ble Member will not be able to do anything to set it in motion.

Mr. T. K. Nayar (*Pazhayannur*).—You are still alive after a moratorium.

Mr. K. S. Manickam (*Irinjalakuda*).— According to my humble opinion the object of the cut motion has been given ample effect to in courts of law and there is no necessity for this motion. It is redundent and unnecessary.

In this connection one thing that strikes me is that these resolutions are just like petitions that we find in the hands of beggers who come from North India. In a particular part of the year they come with the story that there was no rain there for three years, in the next year it will be a panic or some other thing. But the object is they want money and ever since the institution of this Council and ever since the economic depression set in these resolutions were introduced in this council in various forms the object of all those motions being the same. It comes to this. The man who paid his hard earned money to another should go away. The person who has borrowed money should be safeguarded. There are honest debtors and honest creditors. There are also dishonest debtors and dishonest creditors. If you are going to help one class of people you are going to do a great injustice to the other. Arguments after arguments are put forward in support of this, but I cannot bring in new arguments like my Hon'ble friend the Member for Wadakkancheri.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ (*Pazhayannur*).— അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് കോടതിയെപ്പറ്റി അറിവില്ലാത്ത ആളുകൾ മിണ്ടാതിരിക്കണമെന്നാണു്. കോടതി നടപടികളിൽനിന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി ഞാൻ ഇവിടെ പറയാം. വിധികടക്കാരൻ എട്ടണ വിധിയ്ടമസ്ഥനു കൊടുത്താൽ വിട്ടയക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ആ നിലയിൽ കോടതിയിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. മാണിക്കം (*Irinjalakuda*).— കോടതിയിൽനിന്നു ചെയ്യുന്നതല്ല, അതു് മുൻസിഫിന്റെ കല്പനയാണു്. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ലഹളകൂട്ടുന്നതുപോലെ കോടതിയിൽ ഒന്നും നടക്കുകയില്ല. ശിപായിമാരും മറ്റുമുണ്ടു്, കോടതിയിൽ!

മിസ്റ്റർ എ. നാരായണമേനോൻ (*Vytila*).— ഇതിൽ ഇത്രവലിയ ലഹള കൂട്ടേണ്ട ഒരു കാര്യവുമില്ല. ആയിരം ഉറുപ്പിക കൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രതിയെ വാറണ്ടിൽ പിടിച്ചു കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയാൽ അഞ്ഞൂറുപ്പിക കൊടുക്കു; മൂന്നുറുപ്പിക കൊടുക്കു, രണ്ടുറുപ്പിക കൊടുക്കു എന്നു മദ്ധ്യസ്ഥം പറയുന്നതു് മുൻസിഫ് ആണു്. വാറണ്ടുപുള്ളികളെ സ്വന്തം കച്ചീട്ടിന്മേൽ ധാരാളമായി വിട്ടയക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ എന്റെ സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ പണം കടം വാങ്ങുമ്പോൾ തന്നെ മടക്കി കൊടുക്കണ്ട എന്നു വിചാരിക്കുന്ന ആളുകളുണ്ടു്. ഈ മട്ടിൽ പോയാൽ കുറെക്കഴിയുമ്പോൾ എല്ലാം ഒരു നിരപ്പിൽ എത്തും. ആ നിലയിലാണു് കാര്യത്തിന്റെ പോക്കു്.

ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം. ഈ അടുത്തകാലത്തു് ഒരു പണയ വിധിക്കുവേണ്ടി വസ്തു കോടതിയിൽനിന്നു ലേലത്തിനുവച്ചു. അപ്പോൾ കോടതിയിൽ പണം കെട്ടിവെക്കുവാൻ ഒരാഴ്ചത്തെ അവധിക്കപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പ്രതി ഹർജികൊടുത്തു. പിറ്റേദിവസം തന്നെ ഡെറ്റ് കൺസീലിയേഷൻ ബോഡിലേക്കു ഒരു പെറ്റീഷൻ അയച്ചു. വസ്തു വാണെങ്കിൽ കിട്ടുവാനുള്ള മുതലിന്റെ പകുതിക്കു പോലുമില്ല. ഇങ്ങിനെ കോടതിയിൽ വസ്തു ലേലത്തിനുവയ്ക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും കുറെ ഇടകിട്ടണമെന്നു ചോദിയ്ക്കും. ഉടനെതന്നെ ഡെബ്റ്റ് കൺസീലിയേഷൻ ബോർഡിലേയ്ക്കും അപേക്ഷകൊടുക്കും. അങ്ങിനെ ഒരു ഹർജികൊണ്ടു് ഒരാണ്ടേക്കു കടം കൊടുക്കേണ്ട ഭാരം തീരും. അപ്പോൾ കാര്യമെല്ലാം സുഖമായി! ഈ വിധത്തിലാണു് ഇപ്പോഴത്തെ പുറപ്പാടു്. എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഇപ്പോൾ വിജയമുള്ള കടക്കാർക്കു കൂട്ടത്തലായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. രാജ്യം മുഴുവൻ പാപ്പരാക്കുവാൻ ഇടവരുത്തരുതു്. അങ്ങിനെ ചെയ്തു തുടങ്ങിയാൽ നമുക്കു ആവശ്യത്തിനുള്ള പണം പുറംദിക്കുകളിൽനിന്നും കടം കിട്ടുകയില്ല. തീർച്ചയാണു്. ഇവിടെയും കിട്ടുകയില്ല, എല്ലാംകൂടി അഴിമതിയാകും. എല്ലാവരും യോജിച്ചു പോകുവാനാണു ശ്രമിയ്ക്കേണ്ടതു്. പണം കിട്ടുവാനുള്ള ആളുകളെ ഇടിയ്ക്കുവാൻ പുറപ്പെടരുതു്. കടക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ കോടതികൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വളരെ ദയവായി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിൽ യാതൊരു വിധത്തിലും ആക്ഷേപിയ്ക്കുവാൻ വഴിയില്ല. ഇതിൽ ഗവമ്മെൻറു ക്രൂരതലായി ഒന്നു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അത്രകഷ്ടമായ സ്ഥിതിയിലല്ല സാധാരണ പ്രജകളുടെ സാമ്പത്തിക നില. വാസ്തവത്തിൽ പണം കിട്ടുവാനുള്ള ആളുകൾക്കാണ് കഴപ്പം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

ഞാൻ ഗവമ്മെൻറിനോട് പറയുന്നതു് ഇതാണ്, ഗവമ്മെൻറു ഈ ഉപക്ഷേപം സ്വീകരിച്ചാൽ ഒരു കാര്യംക്രൂടി ചെയ്യണം. കടക്കാർ കൊടുക്കുവാനുള്ള പണത്തിന് അവരോട് തക്ക ഈടെഴുതി വാങ്ങിക്കൊണ്ട് കൊടുക്കുവാനുള്ളവർക്ക ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നും പണം കൊടുത്തു സഹായിക്കുക. വേണ്ടാത്തകാര്യങ്ങളിൽ കയ്യിട്ടാൽ ഈ രാജ്യത്തിൻറെ അന്തസ്സും രാജ്യത്തോട് അന്യർക്കുള്ള വിശ്വാസവും കുറയുവാനിടയുണ്ടു്. ഇന്നുള്ള കടങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ ഖജനാവിൽ പണമുണ്ടെങ്കിൽ എടുത്തു കൊടുക്കുക. ഇല്ലെങ്കിൽ വെറുതെ കിട്ടാനുള്ള വരുടേയും കൊടുക്കാനുള്ള വരുടേയും ഇടയിൽ വരാതിരിക്കുക, ഏതായാലും ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ അധികമായിട്ട ഗവർമ്മെൻറു് ഇടപെടാതിരിയ്ക്കുകയാണുനല്ലതു്. അതുപ്പാടെ ഡെബ്റു കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡും മോറട്ടോറിയവുമൊക്കെവെന്നു് രാജ്യത്തിൻറെ ധനസ്ഥിതി ഒരു മാതിരി നിരപ്പാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഗവർമ്മെൻറ് ഇനിയും ഈ മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയാണെങ്കിൽ അതു് വലിയ കഷ്ടമാകും.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur).*— I want to know nothing from Government. Some of the Hon'ble members who spoke on the opposite side think that this is a censure on the judiciary. I do not understand how can this be a censure on the judiciary.

Mr. K. S. Manickam *(Irinjalakuda).*—We never said that. It is not a censure nor is it a congratulation.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur).*—The Hon'ble Member for Irinjalakuda said that the courts are already doing it. Then why not accept this?

*മിസ്റ്റർ പോപ്പറുലാൽ ഗോവർദ്ധനലാലൻ *(Mattancheri North).*— പ്രസിഡൻറു സർ, ഈ കട്ടമോഷനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ കാണുന്ന മുഖമായയെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടുത്തിയാണു് ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുന്നതു്. വാങ്ങിച്ചാൽ കൊടുക്കണമെന്ന മനസ്ഥിതിയുള്ളവരേ ഇതിനെ എതിർക്കയുള്ളുവെന്ന പ്രത്യക്ഷത്തിൽ എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കട്ടമോഷൻ സ്വീകരിച്ചു നടപ്പാക്കണമെന്നുപറഞ്ഞു കൊണ്ടുവന്നതിനു പകരം "നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതികൾ കാണിക്കുന്ന ദയവു ക്രൂരതലായിരിക്കുന്നു, അ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തൊന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുത്തണം" എന്നൊരു കട്ടമോഷൻ കൊണ്ടുവരേണ്ട തായിരുന്നു. അതിനു മുതിരാതെ ഇത്തരത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ കട്ടമോഷനെ സംബന്ധിച്ചു രണ്ടുവാക്കു പറയാതിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. പണത്തിന്റെ കൊടുക്കൽവാങ്ങലിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ ധാരാളമുണ്ട്. അവ ക്കു നേരെ വിപരീതമായിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളും, ന്യായങ്ങളും ഉണ്ടാക്കു വാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അതു് എത്ര ത്തോളം ഗുണപ്രദമാകുമെന്നുള്ളതു് കൊടുക്കൽവാങ്ങൽ ചെയ്യുന്ന ആളു കളോടു ചോദിച്ചാൽ അവർ പറയും. വാങ്ങിച്ചാൽ കൊടുക്കണ്ടാ എ ന്നു വിചാരമുള്ള ആളുകളോടു ചോദിച്ചാൽ ഒരു വിധത്തിലും കിട്ടുകയി ല്ല. കൊടുക്കൽവാങ്ങലിനെ സംബന്ധിച്ചു പല നിയമങ്ങളുമുണ്ടാക്കീ ട്ടുണ്ടു്. അതിനിടക്കു് ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥതയും വച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ മദ്ധ്യസ്ഥത യുടെ ഇടയിലും മദ്ധ്യസ്ഥതയുണ്ടു്.

ഒരു പുള്ളിയെ വാറണ്ടിൽ പിടിക്കണമെങ്കിൽ വിധികടക്കാരനു വളരെ ചിലവുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തച്ഛൻ (*Wadakkancheri*).— എന്താണു വലിയ ചിലവു്?

മിസ്റ്റർ പോപ്പൂറുലാൽ ഗോവർദ്ധനലാലൻ (*Mattancheri North*).— ഒരാളെ തേടിനടന്നാൽ വളരെ ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടേ അയാ ളെ പിടികിട്ടുകയുള്ളു. അവരെ ചില കാരണങ്ങൾകൊണ്ടു് അങ്ങിനെ യുള്ള മനസ്ഥിതിക്കാരാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുകയാണു്. പലതരത്തിലുള്ള വരായ്ക കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നാലും വസ്തുക്കൾ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നാലും അയാളെ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുമ്പോൾ യാതൊന്നും തൽക്കാലം കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അപ്പോൾ കോടതിയിൽ നിന്നും അയാളെ വിട്ടുകളയുന്നു. അതു നിമിത്തം വിധിക്കടക്കാരൻ വള രെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുന്നു. വിധിക്കടക്കാരനു പ്രതികളോടു പണം വാ ങ്ങിച്ചിട്ടുവേണം അയാൾ വാങ്ങീട്ടുള്ള കടങ്ങൾ കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ. അതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ അക്കൂട്ടരും പലതരത്തിൽ ക ടക്കാരായിത്തീരുന്നു. ഇതിലേക്കു ബഹുമാനപ്പെട്ട അവതാരകൻതന്നെ ഒരു വഴി പറഞ്ഞുതന്നാൽ കൊള്ളാം.

ബഹുമാനപ്പെട്ട വയറിലെ മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി, കോട തിയിൽനിന്നും വിധിയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആ പണം ഗവർമ്മെൻറിൽ നിന്നു കൊടുക്കുകയെന്നു്. ഇതു് പലവിധത്തിലുള്ള ദുഷ്യങ്ങൾക്കും ഇട യുണ്ടു്. നാളിതുവരെയുള്ള കടം ഈ തരത്തിൽ തീർന്നാൽ ഇനിയും കോ ടതിയിൽ ഒരു കേസു് വിധിയാകുകയാണെങ്കിൽ ആ വിധി നടത്തിക്കൊ ടുക്കുകയില്ലെന്നു് ഒരു നിശ്ചയം വച്ചാൽമതി. കോടതിയിൽ ഒരു പു ള്ളിയെ ഹാജരാക്കിയാൽ ഈ ൫ ശതമാനംതന്നെ കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. ഇപ്പോഴുള്ള റെട്ടണ തന്നെ ആക്കിട്ടും ൧൦൦ ക. ക്കു ൫ ശതമാനം വീതം കോടതിയിൽ കെട്ടിവെച്ചാൽ ഹിന്ദുശാസ്ത്ര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്രകാരമുള്ള പുനർജന്മം വരുമ്പോഴെങ്കിലും ആ ജന്മത്തിൽ തീർത്താൽ മതിയല്ലോ. ഐ. പി. കൊടുക്കാതിരിക്കാനും ഇടയുണ്ട്. മാധ്യസ്ഥത ബോർഡിൽനിന്നു ശുപാർശചെയ്യേണ്ടിവരുകയുമില്ല.

ഇന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർമ്മെൻറ് ഈടാക്കിവരുന്ന റവന്യൂവിനെ സംബന്ധിച്ച് നോക്കിയാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രജകളുടെ സ്ഥിതി എത്ര കഷ്ടത്തിലാണ് എന്നുള്ളതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. ഇപ്പോഴത്തന്നെ എത്രയോ കടക്കാർ കോടതിയിൽ പോകാതേയും മാധ്യസ്ഥത പറയാതേയും ഫഠ ക്ക് അഞ്ചു ശതമാനം കെട്ടിവക്കാതേയും തമ്മിൽതമ്മിൽ കണ്ടു പറഞ്ഞു കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ കൊച്ചി രാജ്യമൊട്ടാകെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു നിയമം നടപ്പാക്കുന്നപക്ഷം ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടത്തിലാകുമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്.

As it was 5 o' clock, the Demand under Law and Justice was put and carried.

The following items of Demands also were put and carried under Rule 49 (3).

11 — Law and Justice — Cranganur — Rs. 10,853.
18 — Jails — Rs. 26,268.
12 — do — Cranganur — Rs. 257.
19 — Police — Rs. 2,04,658.
13 — do — Cranganur — Rs. 7,181.
2 — Agriculture — Rs. 1,05,063.
2 — do — Cranganur — Rs. 75.
31 — Scientific, etc., Departments — Rs. 21,357.
32 — Industries — Rs. 98,107.
22 — do — Cranganur — Rs. 3,218.
34 — Uplift of the Depressed Classes — Rs. 64,110.
24 — do. — Cranganur — Rs. 2,650.
4 — Co-operative Societies — Rs. 12,688.
7 — Excise — Rs. 97,633.
6 — do. — Cranganur — Rs. 1,828.
8 — Matches — Rs. 8,711.
11 — Forests — Rs. 2,39,254.
12 — Tramway — Rs. 78,190.
16 — Accounts and Finance — Rs. 51,068.
37 — Miscellaneous — Rs. 25,839.
21 — do. — Cranganur — Rs. 30.
36 — Income-tax — Rs. 16,551.
25 — do. — Cranganur — Rs. 150.
27 — Stationery and Printing — Rs. 1,58,170.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

23 — Stationery — Cranganur — Rs. 1,420.
13 — Registration — Rs. 65,113.
8 — do. — Cranganur — Rs. 2,515.
9 — Stamps — Rs. 32,398.
7 — do. — Cranganur — Rs. 1,205.
14 — Anchal — Rs. 87,624.
9 — do. — Cranganur — Rs. 2,135.

The House rose for the day at 5—8 p. m.

B. V. KRISHNANKUTTY MENON,

Secretary to the Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly